

delavcem mehanotehnike

Jože Bolje, predsednik skupščine občine Izola

Petindvajsetletnico takega razvoja, obsega in kvalitete proizvodnje kot je razvoj Mehanotehnike, je vredno posebej praznovati in ob tej priložnosti poudariti predvsem tiste činitelje in rezultate tega razvoja, ki jih pogosto zanemarjamo, ker smo zavzeti z reševanjem dnevnih zadev.

Znane so številke o delavcih v posameznih letih, o novih kvadratnih metrih prostorov, o novih strojih in napravah, o milijonih izdelkov in o milijardah dinarjev, toda najbolj pomembnega dosežka tega razvoja, to je sposobnosti in volje ljudi, da sami rešujejo tovarniške in druge zadeve, ni mogoče določiti niti z metrom, niti z denarjem. Vsako delo naredi človeka in vsaka tovarna ali druga delovna skupnost usposobi delavca za določeno delo in za reševanje odnosov med ljudmi. Toda Mehanotehnika, v kateri je vedno bilo veliko mladih delavcev, različnih poklicev in različnih narodnosti in ki zato tudi upravičeno nosi ljudski naziv „Jugoslavija v malem“, je za našo občinsko skupnost in za Obalo predvsem kovačnica industrijskih delavcev in sodobnih samoupravljalcev. Koliko mladih ljudi je tu prvič v življenju srečalo industrijsko tehnologijo, sodelavce, ki jim je bilo industrijsko delo že vsakdanja navada, delavce, borce NOB, ki so bili tu borci za večjo proizvodnjo, za bratstvo med narodi, v praksi, ob strojih itd. Koliko mladih ljudi se je usposobilo za poklicno delo, za tehnika in inženirja, za ekonomista itd. ob neposredni pomoči sodelavcev v Mehanotehniki. Koliko mladih delavcev iz Mehanotehnike se je usposobilo za aktiviste in funkcionarje družbenopolitičnih organizacij ob vsakdanji bitki za boljše samoupravne odnose, za enotnost politične in poslovne volje, za naš socializem. Veliko vas je takih v Mehanotehniki in veliko je tudi izven nje. Kolikšen je vaš delež v razvoju našega mesta in naše občine ni mogoče opredeliti s številom, kajti viden je le tisti materialni prispevek, ki se kaže v novih stanovanjih, v novem otroškem vrtcu, šoli, cesti, itd. Vaš delež pri formiranju naših izolskih navad, naših značilnosti in posebnosti kot delavskega centra, naših političnih in moralnih in samoupravnih norm je tako velik in odločujoč, da so mnoge navade in pravila o medsebojnih odnosih iz Mehanotehnike postale tudi navade v mestu, v soseski in v občini. Prav zaradi tega dejstva smo vsi občani izredno občutljivi za stanje v Mehanotehniki in vsakdo vam je pripravljen pomagati po svojih močeh kadar ste v stiski.

Večkrat ste že dokazali, da znate in da hočete premagovati tudi izredno težke razmere, tudi take kot so bile v zadnjih dveh, treh letih. Prav te zmage dokazujejo, da so vendarle najboljše tiste rešitve, ki so predvsem vaše in da je zunanja pomoč, pa naj bo še tako dobronamerna, lahko le dobrodošla, ne pa tudi odločujoča.

Petindvajset let skrbi in odrekanih za materialno rast tovarne vam sedaj omogoča, da posvetite še večjo skrb lastnemu ustvarjanju za boljše delo in za več dela z več znanja, da bi hitreje reševali tudi stanovanjske, zdravstvene, varstvene, šolske in druge zadeve, za vas ki ste danes tu, in za vaše otroke, ki so tudi že tu, kajti z nadaljnjim večanjem sodelavcev z malo znanja boste mnogi še dolgo ostali v slabih stanovanjih ali celo brez njih, z neurejenim zdravstvenim in drugim varstvom, kljub temu, da delate v Mehanotehniki že deset ali več let. Vaša skupna skrb za človeka, za sodelavca v delovni skupnosti v krajevni skupnosti ter v občini bo najbolj rentabilna investicija.

Ponosni na vaše rezultate v teh petindvajsetih letih, na vaš vsebinsko velik prispevek k razvoju naše občine, na razširjanje imena Izole in Jugoslavije po vsem svetu po vaših izdelkih, vam vsi občani iskreno čestitam in želimo še več uspehov.

jubilej. Kaj je Mehanotehnika naredila v teh 25 letih? O g r o m n o . Osebeno menim, da je Mehanotehnika velik kolektiv. Pa ne zato, ker nas je danes preko 1500; to samo po sebi še ne pomeni veličine. Mehanotehnika je velika zato, ker je to tisto majhno podjetje, ki je uspelo, ker je to tisti majhen kolektiv, ki je uspel iz nič ustvariti to, kar imamo danes. V tem je bistvo identitete Mehanotehnike. Celotni dosednji razvoj Mehanotehnike je bil odvisen od nje same, bil je tipično samorastniški, s stalnim odrekanjem za boljši jutri. Nikoli ni bil tako ali drugače sistemsko favoriziran, kolektiv pa nikoli ni iskal rešitev izven sebe, tudi v najhujših časih ne.

To svoje bistvo je kolektiv Mehanotehnike ponovno preizkusil in zelo prepričljivo dokazal v zadnjem obdobju. Ko se je pred leti znašel v resni krizi, mogoče v najhujši v svoji 25-letni zgodovini, je bila to kriza identitete. Za kratek čas je Mehanotehnika izgubila svojo orientacijo, se močno zamajala, v nekem smislu ni bila sposobna učinkovito razmišljati o svojem bistvu. In začeli so se vmešavati razni dejavniki od zunaj ter „razmišljati“ namesto nje. K sreči je to trajalo zelo kratek čas.

Pri premagovanju te krize smo se ponovno obrnili sami vase, se naslonili na lastne sile in ponovno začutili svojo identiteto, začutili smo, da smo spet MI.

Zelo čvrsto smo si zastavili sistem ciljev in z njimi startali v obdobje sedanjega srednjeročnega načrta. Že v letu 1975, ko smo sistem ciljev šele postavljali, smo začeli sistematično dolgoročno ukrepati in tako smo nadaljevali skozi celo lansko leto. Rezultati niso izostali.

Razvoj dogodkov v letošnjem letu in obračun za prvih devet mesecev, po katerem imamo dobrih 20 milijonov din dohodka za sklade (v primerjavi s preko 40 milijonov din izgube v enakem obdobju lani) ponazarja doseganje zastavljenega sistema ciljev in pravilnost zastavljene poti.

Vendar pa so za nas najbolj dragocena spoznanja, ki zelo konkretno, otipljivo in čvrsto dokazujejo objektivno in nepremagljivo moč samoupravljanja. Vsi poskusi, da bi posamezniki ali ožje skupine pod krinko samoupravljanja uveljavljale svoje ozke interese pred interesi kolektiva, so se ponovno izjalovili. Negativni pojavi in odkloni so lahko samo začasni in kratkoročni, kajti objektivna moč zdrave samoupravne baze kolektiva je neizprosna. Kolektiv je ponovno izšel kot zmagovalca, obogaten z novimi izkušnjami in z novim zaupanjem vase.

Danes se lahko sleherni delavec, ki je kakorkoli prispeval k temu, kar smo ustvarili v svoji 25-letni zgodovini, z zadoščanjem obrne na prehojeno pot. Lahko je ponosen, da je, ali da je bil član kolektiva Mehanotehnike.

Ob tej priliki bi želel čestitati in izraziti priznanje vsem našim delavcem, predvsem pa jubilarantom, ki so s svojim delom in zavestno pripadnostjo kolektivu prispevali k temu, kar imamo danes. Ravno tako želim izraziti priznanje vsem našim poslovnim partnerjem, ki so vseskozi skupaj z nami prispevali k našemu razvoju.

ta številka je posvečena

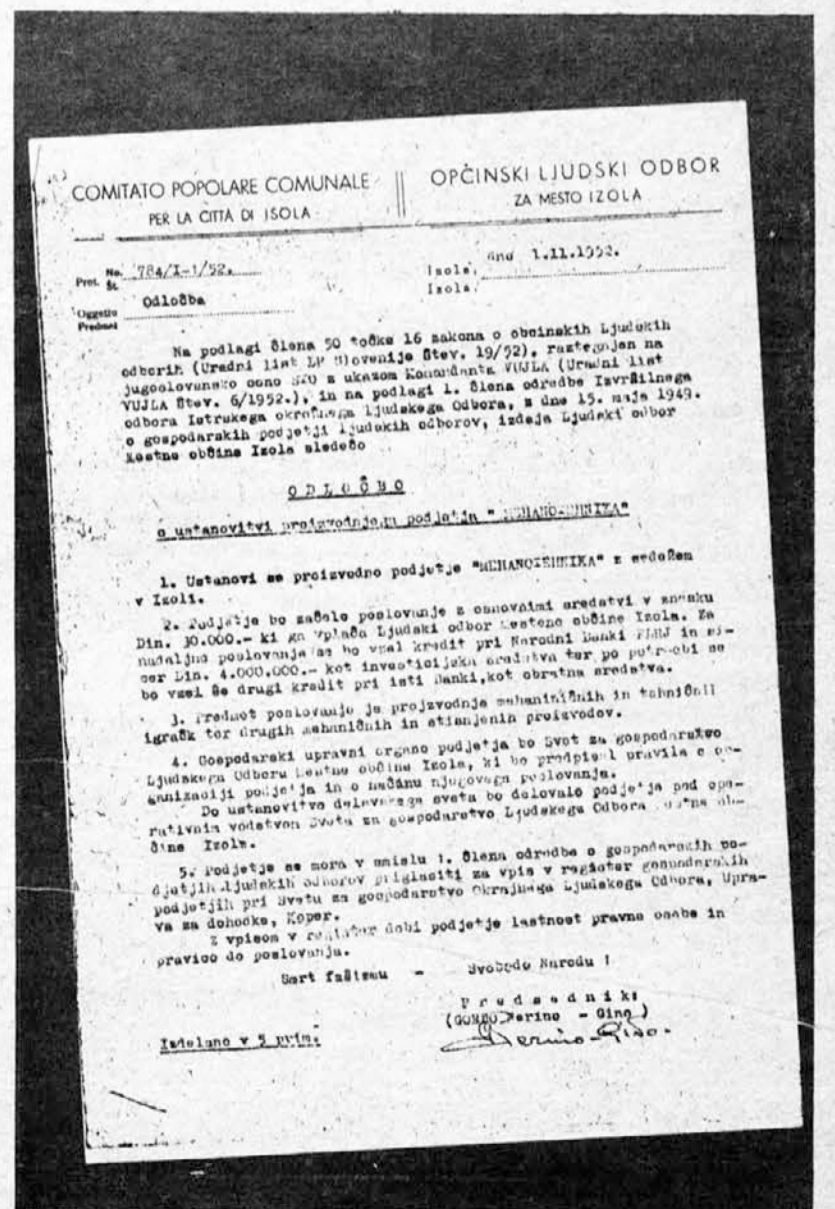
25 let 1952 1977

razvoju mehanotehnike

naš jubilej

ALOJZ PLAVEC, predsednik DS Mehanotehnike

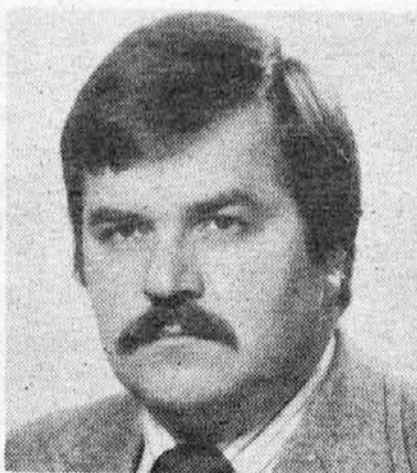
So pomembni mejniki v vsakem življenju, ob katerih se običajno ustavimo, pretehtamo prehojeno pot in si postavimo nove cilje. Tak (Dalje na 2. strani)

Odločba o ustanovitvi podjetja Mehanotehnika

Mehanotehnika Izola... to smo MI. Posrečeno naključje črk - ime našega glasila, katerega ena od osnovnih nalog in značilnosti je, da tudi preko njega izražamo in uresničujemo svojo identiteto.

Vendar se naša identiteta ne odraža samo preko našega časopisa, odraža se na vsakem koraku, vsak dan z našo celotno dejavnostjo. In v čem je bistvo naše identitete; kdo smo, kaj smo, kaj smo od svojega nastanka do danes ustvarili in kaj bomo še?

Marjan Starc, direktor DO

Na ta vprašanja moramo imeti odgovor vedno pri roki, še posebej pa se ob njih zamislimo ob priliki jubilejev. Danes proslavljamo svoj srebrni

mejniki je nedvomno tudi naše petindvajsetletnica, to je četrto stoletje obstoja Mehanotehnike Izola.

Če se ozremo v preteklost, vidimo, da je imela naša tovarna hitro rast in včasih zelo „burno“ zgodovino.

Ideja o nastanku tovarne igrače je dobila svojo konkretno potrditev z odlokom občinskega ljudskega odbora Izola dne 1. 11. 1952. Ob ustanovitvi so bili v tovarni zaposleni le štirje delavci z obratnim kapitalom 30.000 dinarjev, trdno odločeni, da iz delavnice naredijo tovarno. Petindvajsetletna rast gospodarske moči naše delovne organizacije nazorno kaže, da ta odločitev ni bila zgrešena.

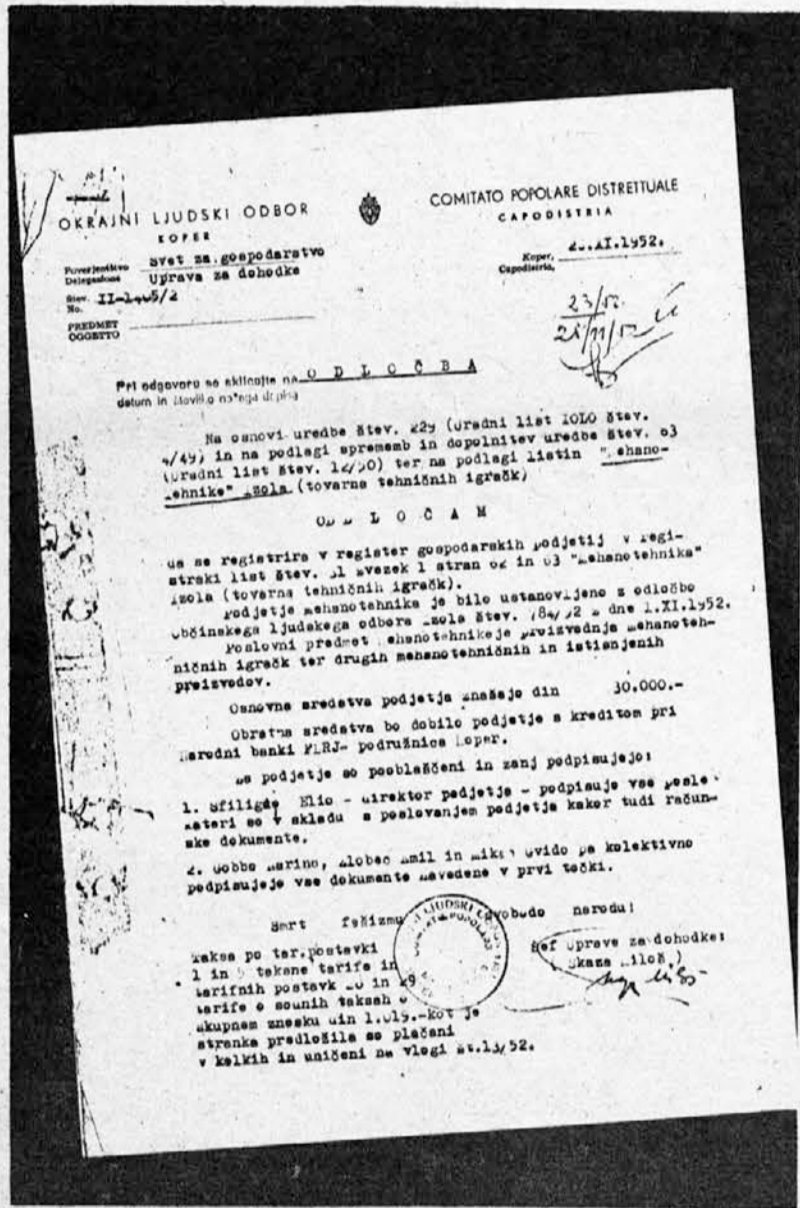
Mehanotehnika se je od vsega začetka trdo borila za svoj razvoj in s tem tudi za razvoj širšega področja, v katerem je nastajala. Že sam podatek, da je ustanovitveni kapital znašal 30.000 dinarjev in da novoustanovljena organizacija ni imela niti lastnih prostorov, je dovolj zgovoren. Pove nam, da Mehanotehnika ni bila ustanovljena s točno določenimi plani in z vnaprej določenim življenjepišom.

Sama ustanovitev je pomenila postaviti jedro, okoli katerega naj se razvije nova tovarna, pač po sposobnostih in vitalnosti samega kolektiva. Danes, ko šteje kolektiv Mehanotehnike preko 1500 članov, ko so naše igrače poznane širom domovine in po celem svetu, lahko mirno rečemo, da se je kolektiv vseskozi zavedal dejstva, da si svoj obstoj in razvoj lahko zagotovi le sam.

Pa vse ni šlo gladko; do leta 1959 je Mehanotehnika gostovala v raznih obratih različnih delovnih organizacij v Izoli in to v Delamarisu, Mali opremi in drugod. Leta 1959 pa je bil zgrajen prvi objekt v velikosti približno 5000 m². Danes obsegajo pokrite površine skoraj trikrat večji prostor. Med tem časom so se k Mehanotehniki pridružili tudi nekateri zunanji obrati, ki so sedaj samostojne temeljne organizacije v sklopu DO Mehanotehnika, npr. Materija in Feroplast Buje, ki pa je od leta 1976 samostojna delovna organizacija.

Če vemo, da je Mehanotehnika ob ustanovitvi imela v svojem programu le eno igračo – sestavljanjo Mehano in to primerjamo z letošnjim gospodarskimi uspehi, kjer se predvideva celotni prihodek v višini 38 starih milijard, potem ti podatki zelo zgovorno pričajo o nagli rasti tovarne.

Leta 1961 je bilo leto velike odločitve. Rast podjetja je dosegla mejo, ko je postala domače tržišče premajhno. Da bi lahko domačemu kupcu ponudili igrače po primerni ceni, je bilo potrebno povečati količino, ki pa je domače tržišče ne bi moglo sprejeti. Mehanotehnika je izhod našla v izvozu. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da je bila taka orientacija pravilna. Ponovna nagla rast po tej odločitvi in naša današnja udeležba na svetovnem trgu to potrjuje. Letos bo izvoz znašal že približno 10 milijonov USA dolarjev ali skoraj polovico naše proizvodnje.

Odločba o registraciji podjetja

Seveda so življenje naše tovarne pretresle tudi krize, vendar je samoupravna usmerjenost kolektiva bila vedno porok, da bodo krize premagane. Mehanotehnika je že kot podjetje v izgradnji, kadar ji zakonsko to še ni bilo potrebno, imela vse samoupravne organe, kar pomeni, da je samoupravljanje pri nas že od vsega začetka bistvena komponenta odločanja. Trenutno smo sredi naporov, da uskladimo našo samoupravno organiziranost z načeli in določili, ki jih pred nas postavlja ustava in zakon o združenem delu. Nedvomno je vitalnost kolektiva, kar je v preteklosti že dokazal, garant, da bomo tudi to nalogo uspešno opravili.

Čestitam vsem članom kolektiva ob našem jubileju, posebno pa je moja čestitka namenjena vsem jubilarom za njihovo dolgoletno delo v kolektivu Mehanotehnike.

razvoj — tehnologije 1952 — 1977

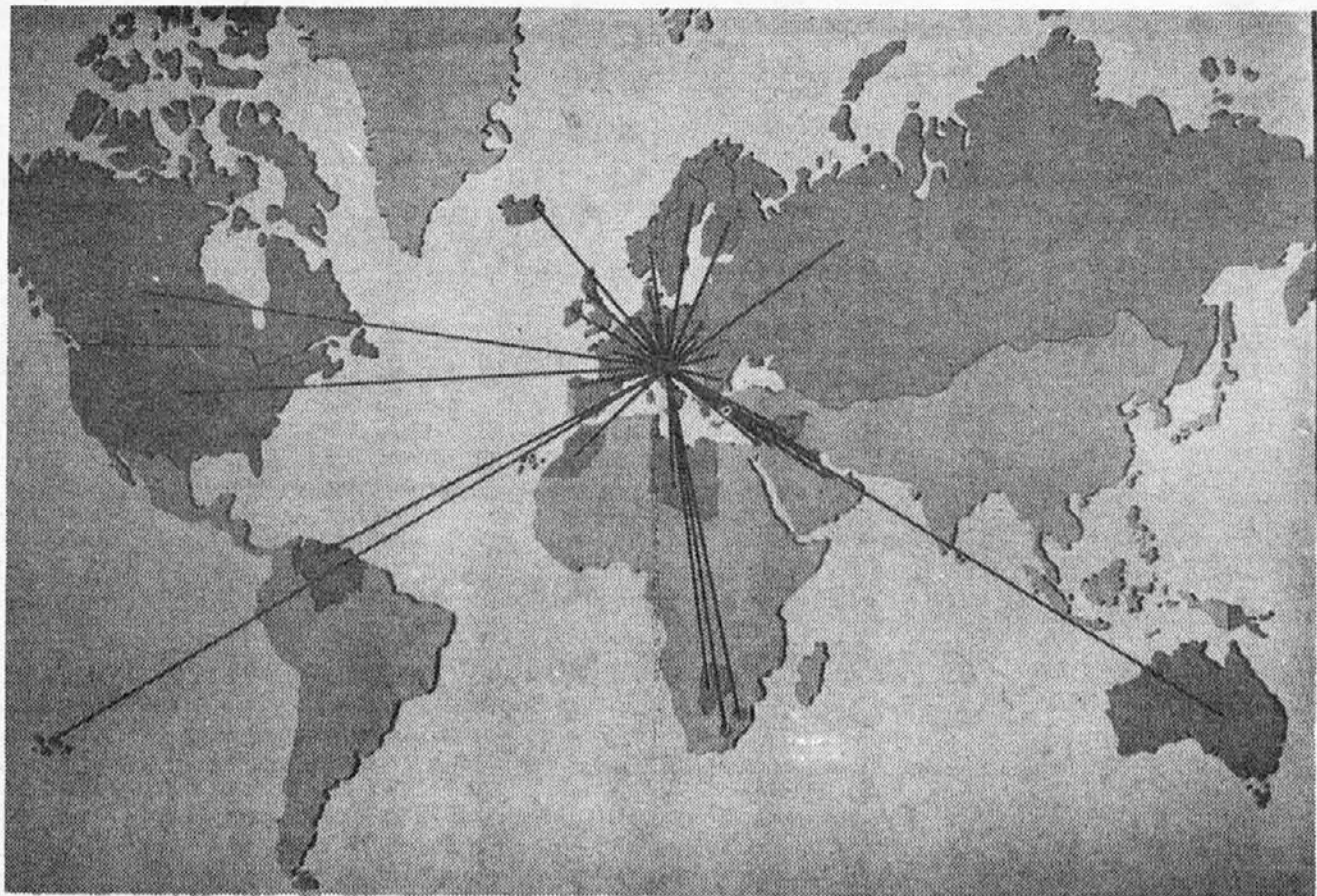
ROMANU MEKIŠ.

Vsaka ideja, vzorec ali izdelek, ki ga želimo serijsko proizvajati, mora v svojem krogotoku od ideje do pro-

dujati, obvezno skozi tehnološko obdelavo.

Iz tega sledi, da ne moremo mimo dejstva, da se je vzporedno z razvojem našega proizvodnega programa, morala razvijati tudi naša tehnologija.

V nadaljevanju tega prispevka bom poskušal prikazati nekaj trenutkov, poglavij, ki ilustrirajo pot našega tehnološkega razvoja, razvoja tehnološkega razvojnega oddelka, sektorja, grupe, kakor smo jo pač skozi zgodovino

Z našimi igračami se igrajo otroci skoraj celega sveta

16 let našega izvoza

BRUNO GOMBAČ

Izvažati smo začeli pred 16 leti, natanko 4. 6. 1962. Na ta datum smo odpremili prvo pošiljko v izvoz in sicer firmi Interprogres iz Frankfurta (ZRN). Leta 1962 smo izvozili igrače v skupni vrednosti 17.327.784 S din.

Izvoz, ki ga ustvarjamo zadnja štiri leta z gornjo številko le s težavo lahko primerjamo.

Izvoz

1973. leta — 106,224.141,45 din
1974. leta — 119,842.746,60 din
1975. leta — 113,741.993,20 din
1976. leta — 130,671.271,95 din

V 9 mesecih 1977. leta pa 111,078.609,00 din.

Naš izvoz je bil zelo močno odvisen od elektrovlaka, asortiman elektrovlaka pa je vezan skoraj v celoti samo na ameriški trg to je samo na eno tržišče, zato so nihanja tega tržišča močno vplivala na MT.

Telefoni smo prvič začeli izvažati 1964. leta, prvi kupec je bila firma Otto Versand iz ZRN. S prvo pošiljko smo odpremili 20 telefonov. Sedaj je telefon artikel, ki ga količinsko največ prodamo — letos 600.000 garnitur.

Prevelika odvisnost našega izvoza od elektrovlaka, je MT najbolj prizadela leta 1974. Nasičenost ameriškega trga in svetovna gospodarska kriza ni presenetila samo MT ampak celo naše

kupce v ZDA. Ko smo to spoznali, smo pospešeno začeli razvijati artikle izven področja elektrovlaka, prvi uspeh je bil flipper, ki je v precejšnji meri nadomestil izpad elektrovlaka. Vzporedno smo razvijali tudi garniture vlaka za evropski trg, nov šivalni stroj, itd.

V letu 1978 smo planirali še nadaljnjo krepitev izvoza, od tega bomo prodali 60 % v ZDA.

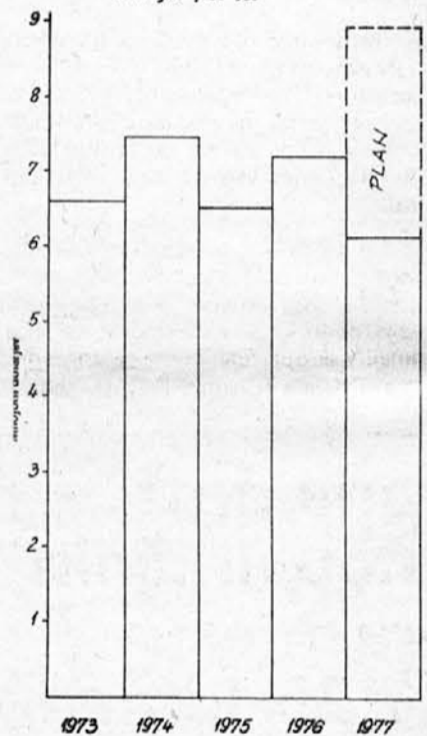
Tržišče igrač v svetu je ogromno in v tem prostoru ima MT še veliko možnosti za prodajo svojih izdelkov, potrebno je le:

- formirati pravilno prodajno politiko;
- razviti asortiman, ki ga rabi tržišče in
- proizvajati po konkurenčnih cenah (znižati stroške).

Z našimi artikli, ki so v svetu ocenjeni kot kvalitetni, smo prodrali na tržišča naslednjih držav, in sicer:

ZDA, Kanada, Francija, Velika Britanija, Italija, ZRN, Švedska, Norveška, Finska, Danska, Belgija, Nizozemska, Luxemburg, Švica, Lichtenstein, Avstrija, Irska, Španija, Portugalska, Island, Grčija, Andora, Malta, Ciper, Madžarska, Češkoslovaška, Poljska, NDR, ZSSR; Panama, Ekvador, Čile, Argentina, Kolumbija, Venezuela, Peru, Avstralija, Nova Zelandija, Japonska, Hong Kong, Singapur, Nigerija, Tunis, Maroko, Libija,

GIBANJE IZVOZA zadnjih pet let

vino formirali in organizirano postavljali v okvir celotne organizacije MT.

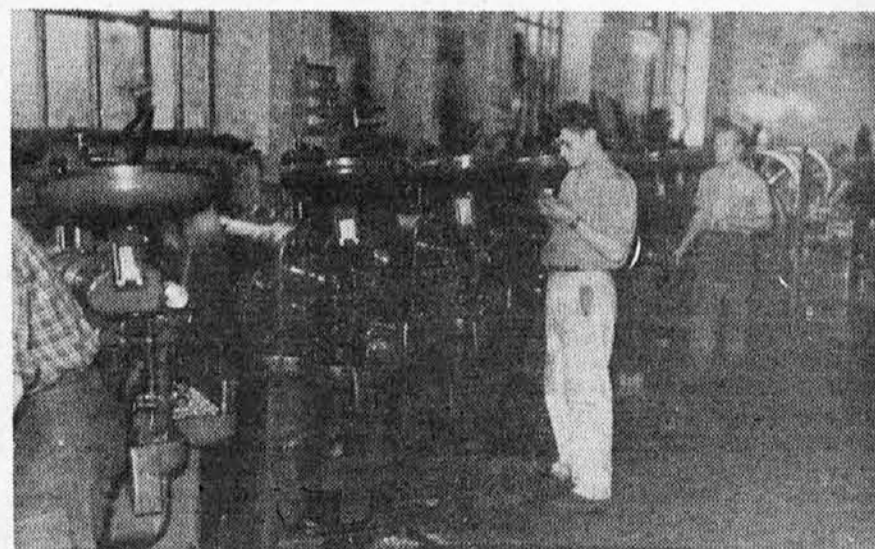
Začetni obseg proizvodnje, število zaposlenih, kader, obseg prodaje je dovoljeval osvajanje in proizvajanje tedanjih prvih artiklov po čisto obrtniškem principu.

Rast podjetja nasploh pa je že po nekoliko letih obstoja narekovala postavljanje novih odnosov, novih organizacijskih oblik v katerem sta naša svoje mesto tudi tehnologija in razvoj oziroma priprava dela.

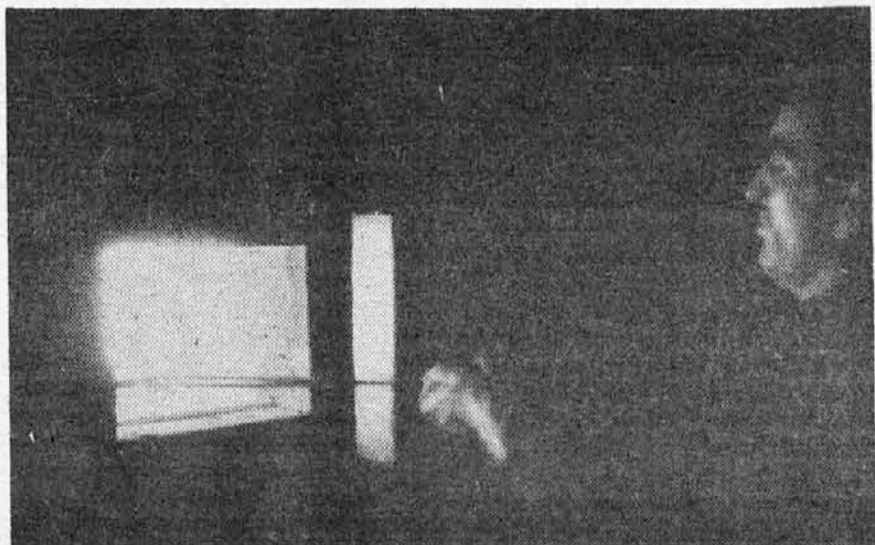
Proizvodni programi igrače so avtomatično narekovali smer, t. j. področje tehnologije. V obdobjih do približno 1960. leta je osnovni program igrače vseboval igrače iz litografije ter kovinske igrače s površinsko obdelavo barvanja ali nikljanja.

Glavna smer razvoja naše tehnologije je takrat bila v predelavi HVT z vlečenjem, rezanjem, prebijanjem ter površinskim obdelovanjem, barvanjem, nikljanjem, cinkanjem, kromiranjem in bruniranjem. Poleg tega pa je ta skupina proizvodov v svoji sestavi imela nešteto polizdelkov iz področja vijačnega in struženega blaga, kar je avtomatično narekovalo postavljanje in razvijanje ustrezne tehnologije predelave žice ter medeninastih, aluminijastih in jeklenih palic.

Približno 1958. leta se srečamo z začetkom obdobja, ko tržišče zahteva igrače iz plastike na račun litografiranih igrač oziroma igrač iz pločevine. Nastopa obdobje razvoja tehnologije predelave plastičnih mas. Z osvajanjem nove proizvodnje — izdelkov iz plastičnih mas, smo naredili nov korak naprej v tehnološkem razvoju.

Vijakarna v prostorih Ampelee

Kaljenje

Ta korak je še bolj izrazit, če upoštevamo, da tehnološko pripravljane artiklov iz plastičnih mas za proizvodnjo, predstavlja tehnologijo, ki je bila za naše takratne razmere povsem nova.

Nesorazmernost posameznih kapacitet za proizvodnjo igrač je botrovala potrebi, da smo poleg našega osnovnega programa tehnološko obdelovali, osvajali in proizvajali tudi razne druge izdelke za široko potrošnjo, za elektroindustrijo in druge. Tako smo v našem proizvodnem programu imeli: stop-luči in utripalke za avtomobile, varnostne trikotnike, mačja očesa za kolesa in prikolice, ohišja zvočnikov, razne izdelke iz plastike ter pločevine kot na primer, ščitnik za verigo kolesa, sklepe za kolesa, grla žarnic, komplet žepne baterije ter nešteto drugih izdelkov.

Morda je prav ta množičnost izdelkov razlog, da se je naš tehnološki kader moral angažirati na vseh teh področjih in zato tehnologija razvoja igrač ni napredovala tako hitro, kakor bi želeli in kakor je tržišče zahtevalo.

Novo obdobje v razvoju tehnologije v MT se začne takrat, ko je situacija narekovala usmeritev v izvoz. Začelo se je obdobje razvoja električnih igrač, električnih motorčkov, čolnov, lokomotiv, kretnic, poznejše telefonov itd. Prav ta usmeritev v razvoj in osvajanje proizvodnje električnih igrač je dokončno oblikovalo in opredelilo smer nadaljnjega razvoja MT.

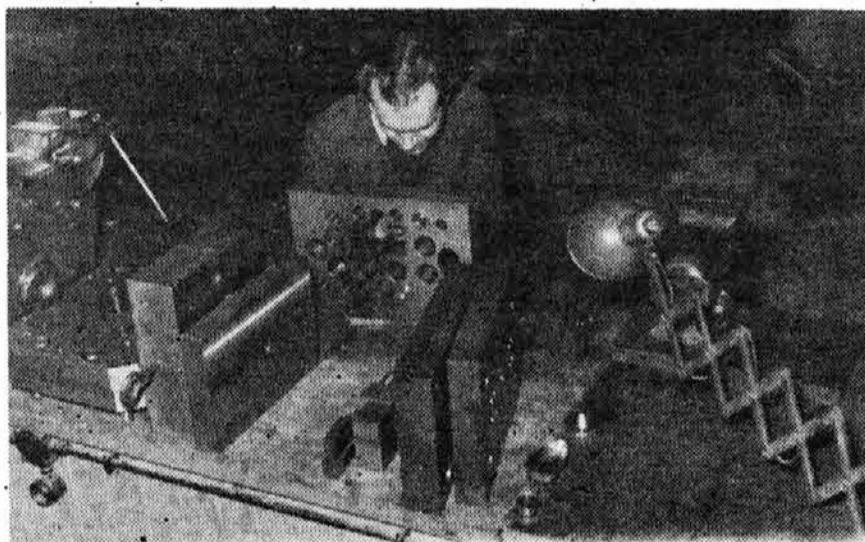
Koliko je ta razvoj, od konstrukcije artikla preko izdelave orodij do redne proizvodnje, zahteven lahko do potankosti povedo tehnologi, konstruktorji in orodjarji, ki so morali neposredno sodelovati in osvajanju posameznega izdelka.

Zahtevnost naših izdelkov oziroma zahtevnost pri tehnološki obdelavi, konstrukciji in izdelavi orodij za le-te je ozko povezana z velikostjo naših izdelkov. Vemo pa, da so to mini lokomotive, mini vagoni, mini motorčki itd.

Da bi na področju tehnologije dosegali čim boljše učinke, smo iskali tudi razne variante organiziranosti tega področja. Tako smo v začetku imeli v sklopu tehničnega sektorja pravo delo s funkcijo razvoja, tehnološke obdelave in konstrukcije orodja za posamezni artikel.

Montaža v prvih letih razvoja Mehanotehnike

Izdelava orodij

loške obdelave in konstrukcije orodja za posamezni artikel.

Nadaljnja rast delovne organizacije pa je narekovala delitev tega področja na razvojni oddelek in pripravo dela.

Funkcija razvojnega oddelka je vsebovala pripravo in modeliranje novih izdelkov za tehnološko obdelavo. Ta organiziranost se je s časom menjala v skladu z rastjo in potrebami tovarne.

Ogromen skok naprej, veliki dosežki na področju razvoja naše tovarne v razdobju 25-ih let so vidni na vsakem koraku, povsod v okvirih naših dejavnosti. Za skromno primerjavo naj nam bo dovoljeno, da se spomnimo razstave ob proslavi naše 5.

obletnice. Razstava naših petletnih dosežkov je bila v Izoli v prostorih nad bivšo pošto. Ena od poglobitvenih nalog je bila, da pazi in navija vzmet na artiklu „Čiro expres“ (vlak s pogonom na vzmet) ter da se „Veseli Jaka“ giblje po vrvi. To je bilo vse, kar je poživiljalo razstavo, kar je bilo „živo“ in premikajoče se, ostalo pa je bilo vse statično, tiho, negibljivo! A danes? S tem drobcem iz naše zgodovine se da sorazmerno dobro primerjati in oceniti, kpliko se je Mehanotehnika razvila, kaj je dosegla v svojih 25 letih življenja, ki so dolga in obenem zelo kratka, kakor se pač vzame!

oris družbenopolitičnih razmer v 25-letnem obstoju mehanotehnike

Vladimir Pižent, Julij Cergolj

Pričujoči sestavek je napisan po spominu, brez študija arhivskih dokumentov, ker nima ambicije, da bi predstavljal strokovno analizo družbenopolitičnega dela in življenja v Mehanotehniko od njenega rojstva do danes. Naj bo le skromen prispevek k obujanju naše zgodovine, ki je bila včasih težka, drugič manj težka, nikoli pa ni bila lahka. Kajti Mehanotehnika je klasičen primer samorastniškega kolektiva, ki je to, kar danes imamo, ustvaril sam, brez odločujoče pomoči širše družbene skupnosti, z odtrgovanjem od ust in z lastnim

odrekanjem. Jasno je, da je bilo za tak način razširjene reprodukcije potrebno veliko entuziazma, naporov subjektivnih sil in celotnega kolektiva. Brez vsestranskega angažiranja vseh družbenopolitičnih, samoupravnih in poslovnih dejavnikov, bi danes ne bili na taki stopnji razvoja, ko se lahko s ponosom ozremo na opravljeno delo.

Zato lahko kot eno prvih ugotovitev poudarimo, da je bila Mehanotehnika resnična kovačnica kadrov in to od samih začetkov pa do danes. Mnogi, ki so bili včasih člani našega kolektiva, kjer so dobili prve izkušnje na svojem strokovnem področju in pri družbenopolitičnem delu, danes uspešno opravljajo najrazličnejše naloge na različnih področjih.

Od leta 1952 do 1956 je bila Mehanotehnika podjetje v izgradnji. Čeprav za podjetja v izgradnji to ni obvezno, so v Mehanotehniko že od vsega začetka delovali samoupravni organi — delavski svet in upravni odbor — kar je bil v tistih časih izredno redek primer. Že leta 1956 smo začutili potrebo po obveščanju delavcev in v ta namen uredili oglasne deske, začeli pa smo tudi z izdajanjem tovarniškega časopisa, ki smo ga tiskali na primitivnem šapirografu. Imenoval se je TOVARNIŠKI BILTEN in je

bil eno prvih glasil v delovnih organizacijah pri nas.

Rekli smo že, da se je Mehanotehnika gradila sama. Zato nikoli nismo imeli visokih osebnih dohodkov, ker je bil ves denar namenjen za razširjeno reprodukcijo. Do leta 1959 smo bili raztepeni po vsej Izoli v najetih prostorih. Zato je bilo leto 1959 za nas toliko bolj pomembno, kajti po 7 letih obstoja smo dobili lastne proizvodne prostore in smo končno zaživel pod eno streho. S tem obdobjem se ujema tudi prehod na organiziranje ekonomskih enot. To je bil v našem razvoju eden najpomembnejših trenutkov. Vsi politični, samoupravni, strokovni in poslovni organi so bili takrat angažirani pri organiziranju in postavitvi ekonomskih enot in za izvajanje obračuna po ekonomskih enotah. Mirne duše lahko rečemo, da je bila to pionirska faza v izgrajevanju današnjih dohodkovnih odnosov in na tem področju je bila Mehanotehnika takrat prva na Obali.

V začetku 60. let so bile naše kapacitete že kar velike, domači trg pa nam je postajal pretesen. Ob takih kapacitetah je postajal obseg proizvodnje premahnen, da bi lahko pokrivali vse stroške. Nujno je bilo treba najti rešitev in to je bila usmeritev na svetovni trg. Ob tem velja poudariti, da je bila ta odločitev sprejeta na podlagi partijskega dela in smernic, da bi se — ob naraščanju stroškov — izognili odpuščenju delavcev. Mehanotehnika s tako usmeritvijo, torej že sedemnajst let, podpira prizadevanja širše družbene skupnosti. Danes imamo status pretežnega izvoznika in z našim izvozom, ki je rentabilen, pomembno prispevamo k ugodnejši zunanjetrgovinski bilanci.

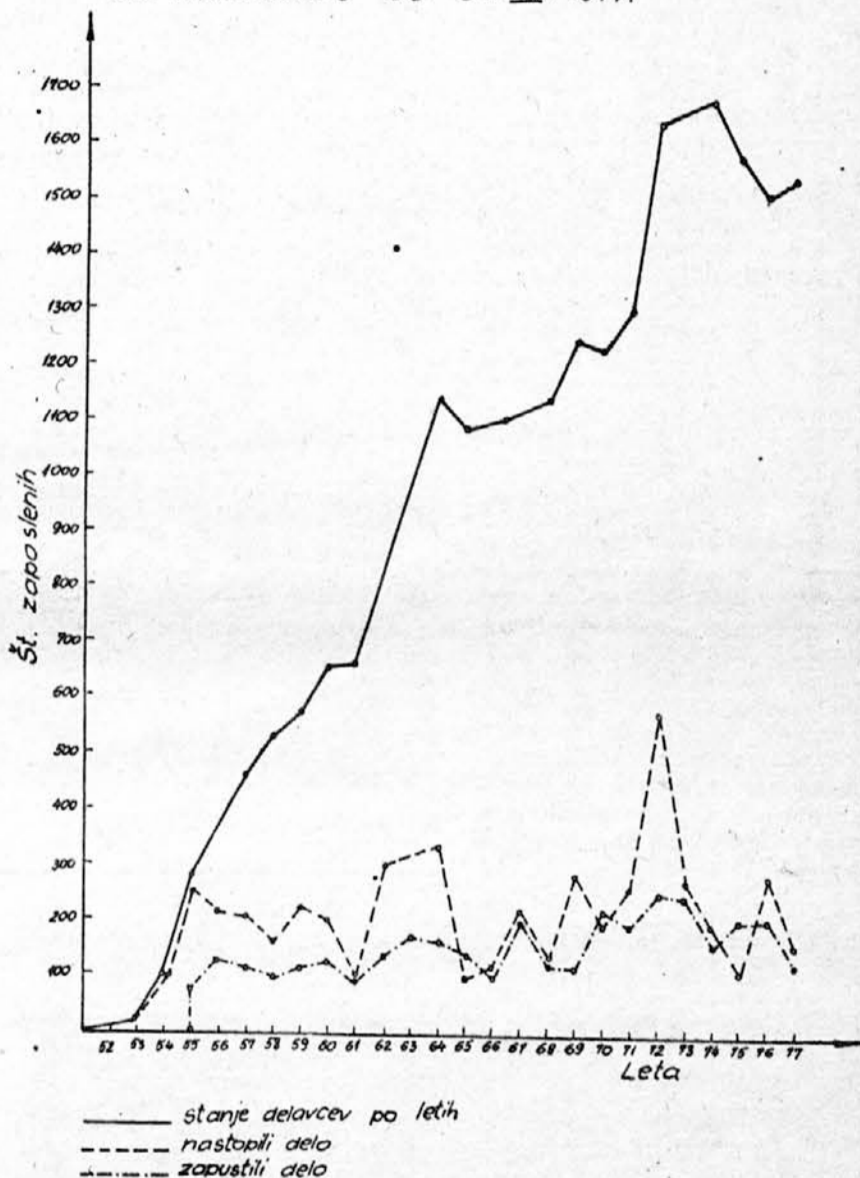
Že od same ustanovitve dalje, ko je še prevladoval pretežno administrativni pristop pri reševanju političnih in gospodarskih vprašanj, se je v Mehanotehniko nenehno čutila zahteva po decentralizaciji, sodelovanju in demokratičnih odnosih — že takrat so bile pogoste zahteve, da bi se vprašanja reševala z dogovarjanjem in sporazumevanjem in da bi bili nosilci poslovnih funkcij samo prvi med enakimi.

(Nadaljevanje na 4. strani)

stanje zaposlenih v mehanotehniko od ustanovitve do 31. 7. 1977

Leto	Nastopili delo	Zapustili delo	Stanje
1952	2	—	2
1953	14	—	16
1954	91	—	107
1955	252	73	286
1956	216	125	377
1957	204	114	467
1958	154	98	523
1960	200	124	653
1961	100	93	660
1962	300	132	828
1963	315	176	967
1964	339	163	1.143
1965	83	138	1.088
1966	114	103	1.099
1967	221	202	1.118
1968	131	117	1.132
1969	287	116	1.247
1970	199	218	1.228
1971	276	199	1.305
1972	579	251	1.633
1973	272	244	1.658
1974	184	160	1.682
1975	102	208	1.579
1976	289	208	1.509
1977	152	122	1.536

Grafični prikaz zaposlenih v Mehanotehniko od ustanovitve do 31. VII. 1977.

Jonip Bron Tito

Beograd, 31. V. 1955 g.

Radnom kolektivu "Mehanotehnika"

I Z C I A

Zahvaljujući vašem radnom kolektivu na seljama i pozdravima koje ste mi uputili povodom rođendana, šelim vam mnogo uspeha u vašem budućem radu.

Odhod štafete mladosti iz našega podjetja

(Nadaljevanje s 3. strani)

člani prvih samoupravnih organov

Zadnja kriza je bila predvsem posledica recesije in nestabilnosti domačega in svetovnega trga in se je ravno prekrivala z obdobjem, ko smo morali začeti z uresničevanjem določil ustavnih amandmajev in nove ustave. Ravno to obdobje je zahtevalo od kolektiva popolno enotnost vseh odločujočih faktorjev, tako poslovnih kot političnih in samoupravnih, vendar se to ni uresničilo. Pojavila se je namreč grupa, ki je pod zastavo socializma in samoupravljanja, z demagoškimi prijemi, zastopala razne posebne in posamezne interese.

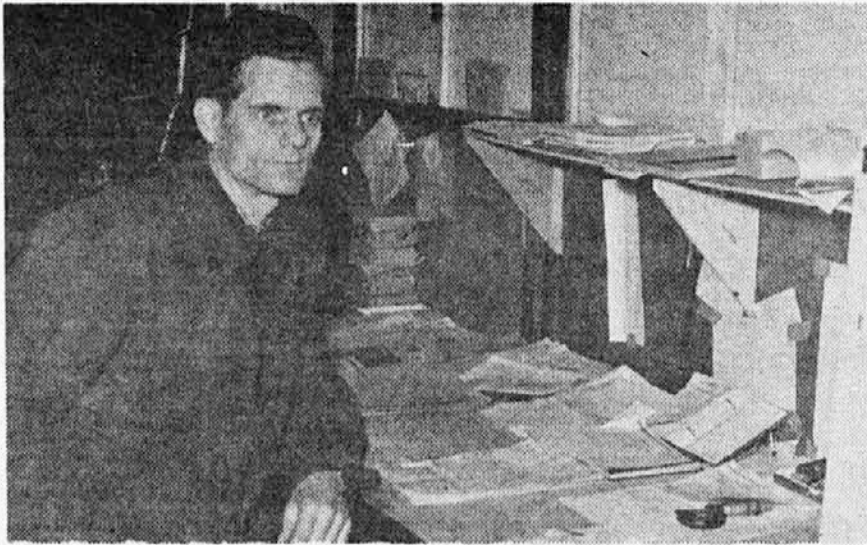
Bili smo nepripravljeni na obeh področjih: taki nismo obvladovali niti nihanj na svetovnem in domačem trgu niti akcije uresničevanja določil ustavnih amandmajev in nove ustave, kar je omenjena skupina izkoristila za svoje cilje. Zaradi take nepripravljenosti, je proces notranje diferenciacije in razčiščevanja trajal dalj kot bi smel. K dolgotrajni krizi je prispevalo tudi dejstvo, da so nosilci posebnih interesov imeli podporo nekaterih zunanjih funkcionarjev.

Pri razčiščevanju je odločilno vlogo odigrala organizacija Zveze borcev v Mehanotehniki in preko nje v občini. Akcija borcev je sprožila plaz, ki je razčistil situacijo v Mehanotehniki. Rezultati so danes tu in jih ne more nihče zanikati. Predvsem je čutiti okrepljen vpliv ZK, ki je po reorganizaciji začela ponovno dobro delati. Formiran je tovarniški komite, ki je pomlajen in enoten, kar velja tu za vse tri osnovne organizacije ZK. Renesansa ZK v Mehanotehniki vpliva tudi na intenzivnejše delo sindikata in mladinske organizacije.

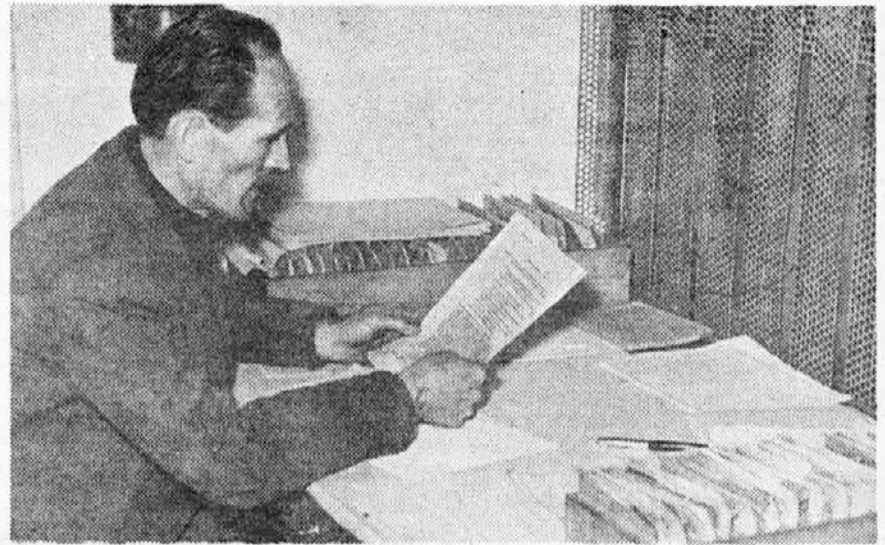
Izboljšana in konsolidirana politična klima v tovarni se odraža tudi pri delu poslovodne strukture, ki je danes veliko bolj enotna in složna kot je bila v preteklosti. Dobri gospodarski rezultati in urejeni politični in samoupravni odnosi pa se zrcalijo tudi v neprimerno vedrejšem in sproščenem vzdušju v celotnem kolektivu, kar je po dolgem obdobju konfliktnih situacij čutiti kot pravo osvežitev.

Samo z direktno diferenciacijo in konfrontacijo mnenj in stališč je bilo mogoče speljati in realizirati celo akcijo v zvezi z izboljšanjem odnosov. Šele izboljšani medsebojni odnosi so nam omogočili notranjo stabilizacijo izdelavo kratkoročnih in srednjeročnih načrtov, povečanje proizvodnje, organizacijske spremembe na raznih področjih itd.

Šele preko gospodarskih, samoupravnih in političnih dosežkov se je ponovno okreplil ugled Mehanotehnike navzven. Ne smemo pa pozabiti, da smo kljub vsemu šele na začetku in da nas na vseh področjih čaka še mnogo naporov.

Prvi predsednik delavskega sveta Viljem Grizon.

Predsednik upravnega odbora Franci Požnel — leto 1955

Upravni odbor — leto 1955

Upravni odbor — leta 1956

Upravni odbor — leta 1957

S sestanka delavskega sveta za časa „bivanja“ v prostorih sedanje Opreme

obiskali so nas...

Leta 1959 soproga princa Sihanuka s hčerko

Gostje iz Indije

Tovariš Edvard Kardelj s sodelavci

France Popit nas je s sodelavci obiskal januarja letos

razvoj obrambnih priprav delovne organizacije

VLADIMIR POPOVIČ

Razvoj socialističnega samoupravnega sistema v naši družbi je obenem omogočil, da se celotna obrambna problematika ustrezno razvija in podružlja.

Zaradi takega razvoja je prišlo do spremembe Zakona o ljudski obrambi in je izdan novi Zakon 1974. leta ter ZAKON O LJUDSKI OBRAMBI, DRUŽBENI SAMOZAŠČITI, VARNOSTI IN NOTRANJNH ZADEVAH v socialistični republiki Sloveniji.

Še nikoli ni bila tako jasno poudarjena vloga TOZD in KS v izvajanju obrambne politike. To se pravi, da je TOZD baza za vodenje in organiziranje vseljudske obrambe in ustrezno temu nosilec obrambnih priprav. Če k temu dodamo še to, da zakon predvideva vključevanje delovnih ljudi k izvajanju in konkretizaciji zakona o družbeni samozaščiti, nam je popolnoma jasno, da je osnovna naloga Zakona o ljudski obrambi, družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah PODRUŽBLJANJE LJUDSKE OBRAMBE IN HUMANIZACIJE ODNOSOV na tem področju.

Najbolj pa je pomembno, da je vloga človeškega faktorja postavljena s tem zakonom, na mesto, ki ji v vojnih pripravah pripada.

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje s 4. strani)

delovna akcija leta 1956

s prve razstave — 5-letnice mehanotehnike

Konkretizacija Zakona o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, nam je naložila tudi korenite spremembe v organizaciji in vodenju obrambnih priprav v delovni organizaciji.

Zakon o splošnem ljudskem odporu SRS, ki je bil v veljavi od 1971. je v neki meri omejeval popolno organizacijo in sodelovanje delovne organizacije pri obrambnih vprašanjih, oziroma je koncentriral vsa obrambna vprašanja v okviru enega organa, ki je formiran na ravni delovne organizacije kot celote. To nam dokazuje, da je omejeval človeški faktor ali boljše rečeno vloge delovnega človeka, kot nosilca in izvajalca obrambne politike.

Spreminjanje odnosov in stališč glede aktivnega vključevanja vseh dejavnikov v ljudski obrambi je privedlo do bolj konkretnega opredeljevanja obrambnih priprav v delovnih organizacijah. Omeniti moram še to, da so nekatere razlike med možnostmi in potrebami vsklajene z novim Zakonom o ljudski obrambi in z Zakonom o združenem delu.

Sedanja organizacija ljudske obrambe ustreza potrebam delovne organizacije in omogoča široko sodelovanje vseh delovnih ljudi, tako v obrambi, kakor tudi v zaščiti in zavarovanju osebnega življenja in družbenega premoženja. Še enkrat poudarjam, da je ta zakon vsklajen z novim zakonom o združenem delu, ki prenaša oblast na delovnega človeka, da svobodno ustvarja in razpolaga s svojim delom in zaslužkom.

V delovni organizaciji obstoja danes na ravni TOZD odbor ZA LJUDSKO OBRAMBO IN DRUŽBENO SAMOZAŠČITO — kot organ delavskega sveta za obrambna vprašanja. Poleg tega ima vsaka TOZD svojo organizacijo NARODNE ZAŠČITE z NAČELNIKOM, kot izvršilno telo delavskega sveta in odbora.

Za konkretna vprašanja zaščite in reševanja ljudi in premoženja pred elementarnimi in drugimi nesrečami ter posledicami vojne, je ustanovljen štab civilne zaščite s potrebnimi enotami. Na koncu kot oborožena komponenta delovne organizacije ustanovljena teritorialna enota za fizično zavarovanje in nemoteno nadaljevanje procesa proizvodnje v vojnih razmerah.

Vsi ti organi in enote tvorijo celoto s ciljem zaščititi ljudi, premoženje (osebno in družbeno) in dvigniti obrambno in varnostno kulturo naših delovnih ljudi.

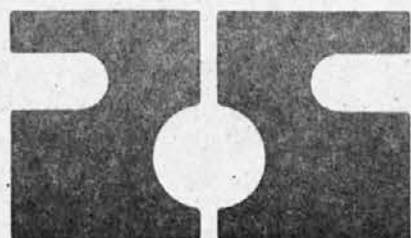
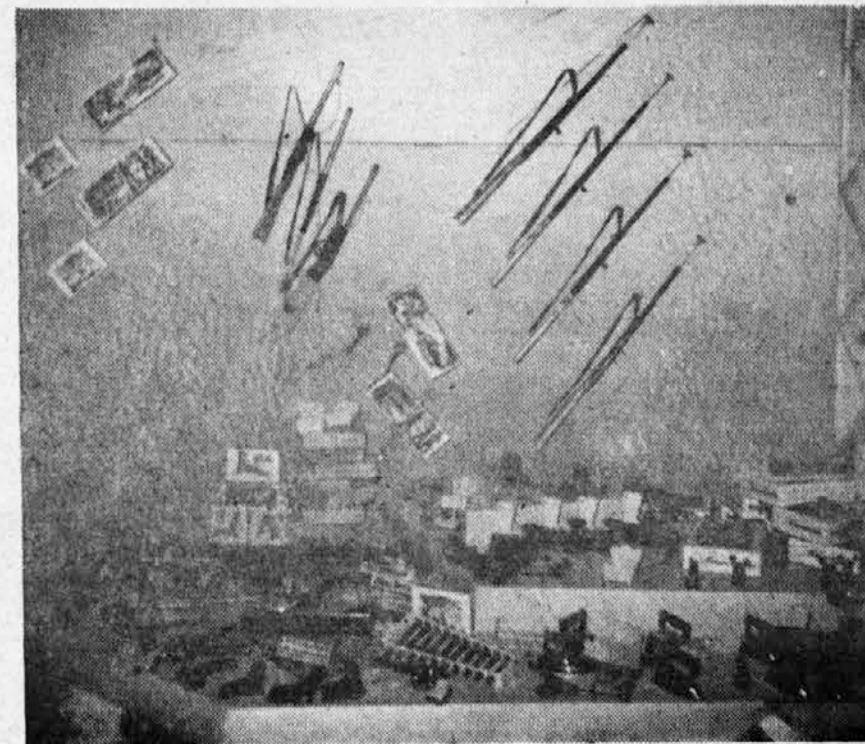
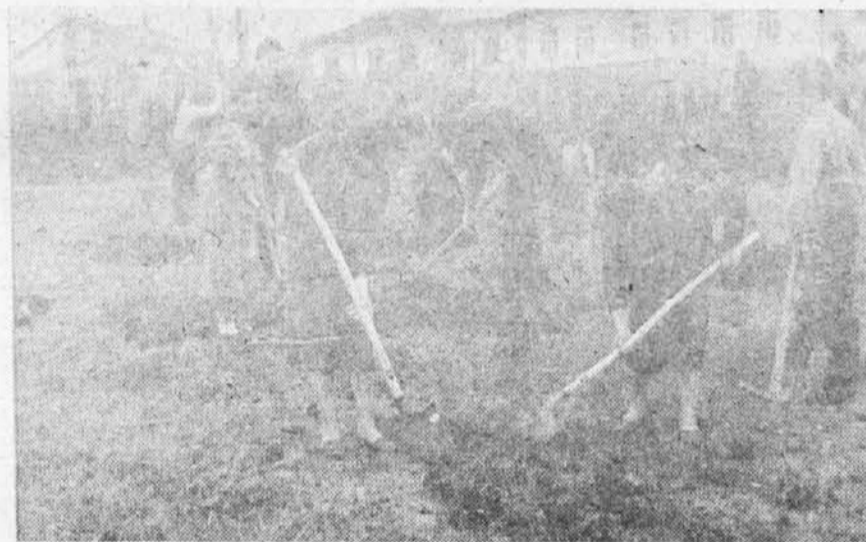
Zahteve naše družbe za konkretizacijo organiziranja in izvajanja zakona o ljudski obrambi so tesno povezane z razvojem dogodkov v svetu in okoli nas negotova stabilnost in trenutni mir, nam še zdaleč ne jamčita varnost naših meja, pač pa nas vsak dan posebej opozarjajo na boljšo pripravljenost za obrambo.

Smo na takem področju, da mimo nas „maršira“ na tisoče in tisoče tujcev, turistov, itd. z različnimi pogledi in stališči do razvoja naše družbe, do našega delovnega človeka in vsega kar on ustvarja. To nas opozarja, da moramo naše vrste še bolj močno okrepiti, se organizirati tako, da nas ne bo nihče presenetil.

V tem pa morajo velike vloge odigrati vse družbenopolitične organizacije v delovni organizaciji. Idejni nosilec je Zveza komunistov, konkretizacije vseljidske obrambe med delovnimi ljudmi pa bi moral prevzeti sindikat. Ne smemo pozabiti na aktiv Zveze združenj borcev NOV, ki bi moral nadaljevati tradicije naše NOB v tej smeri, pa na Zvezo socialistične mladine in Zveze rezervnih vojaških starešin.

Vzgoja delovnega človeka za višji nivo varnostne kulture mora postati vsakdanja skrb nas vseh, ker se samo na ta način lahko vključimo v tokove za boljšo organizacijo in temeljito pripravo za obrambo.

Mladina v Mehanotecniki je bila zelo delavna. Prizori iz mladinske delovne akcije (12. aprila 1956 pri pogozdovanju „Svetilnika“ v Izoli, kjer so sodelovali tudi naši mladinci. Kdo bi si mislil, da je na „špici“ kdaj uspevalo tudi grozdje?!

OB 25. OBLETNICI MECHANOTEHNIKE
VSEM DELAVCEM, SE POSEBNO JUBILANTOM
ISKRENO ČESTITAMO!

UREDNIŠKI ODBOR

razvejanost proizvodnje in organizira- nje tozd

HRABROSLAV SOBAN

Delovna organizacija je nastala v času slabo razvitega trga. Čeprav je imela od nastanka kot osnovni proizvodni program igrače, je morala pod pritiskom trga osvajati niz drugih proizvodov — bodisi za lastne potrebe osnovne proizvodnje, bodisi za potrebe drugih.

Posledica tega je bila določena heterogenost proizvodnega programa. Ta heterogenost se je povečala, ko je delovna organizacija iz politično gospodarskih razlogov priključila bivše podjetje „KOSITER“ Umag in „KIP“ Buje. Ti podjetji, ki sta zašli v velike izgube, ki jih je delovna organizacija sanirala na ekonomski osnovi, sta postali obrat naše delovne organizacije, čeprav njuna proizvodnja ni imela nič skupnega z našim osnovnim proizvodnim programom.

Ne glede na vse to, je naš današnji proizvodni program pester in ta pestrost predstavlja važen činitelj s katerim je v programu nadaljnjega razvoja treba računati predvsem zaradi dejstva, da imajo skoraj vse grupe pro-

programu je gotovo najbolj pomembna, saj proizvaja poučne in zabavne igrače, ki imajo velik pomen za vzgojo. V tem si je pridobila tako prednost, da lahko prevzame nadaljnje iniciative širšega osvajanja trga, ki omogočajo razvoj. Ta dejavnost je devizno zelo aktivna medtem, ko se po drugi strani za uvoz igrač potroši velike količine čvrste valute. V tem je razvidna pomembnost te dejavnosti za narodno gospodarstvo.

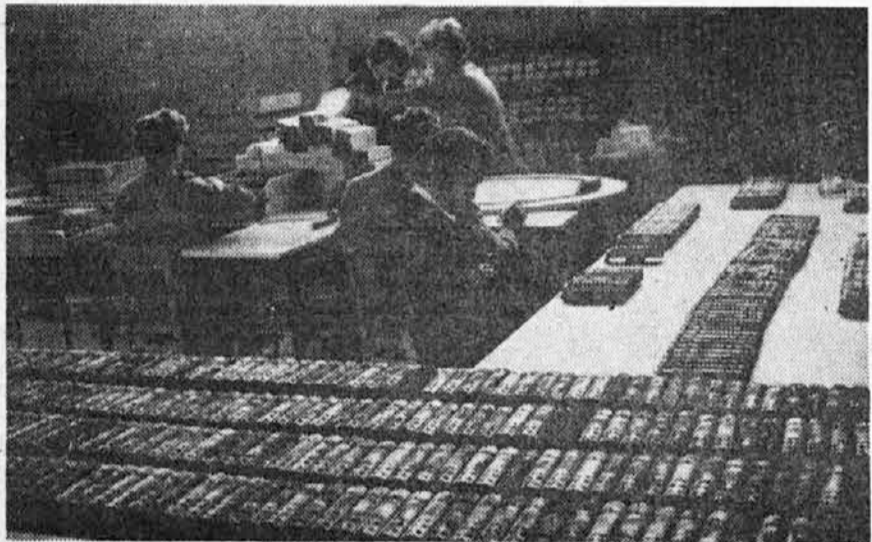
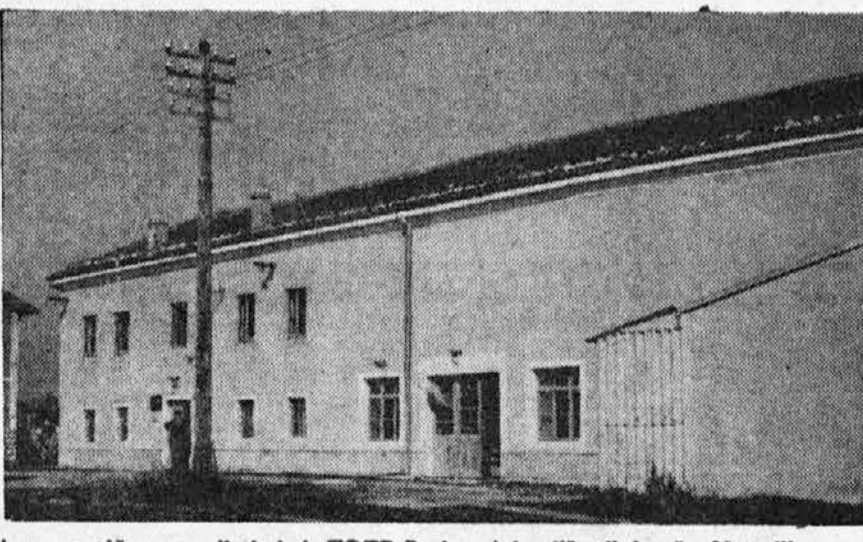
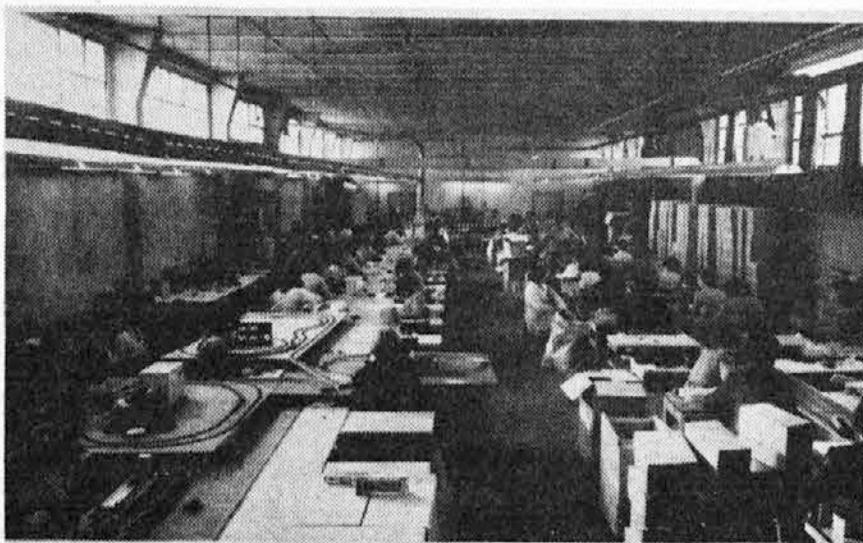
Delovna organizacija danes izvaža skoraj polovico lastne proizvodnje na področja čvrste valute, kar dokazuje konkurenčne sposobnosti in možnosti obstoja na svetovnem trgu.

Proizvodnja kovinsko-reprodukcijskih izdelkov (vijakov in odlivkov) je tudi perspektivno aktualna. Imamo dobro ekipo osnovnega kadra s tradicijami kar predstavlja dobro osnovo za rekonstrukcijo in razširitev.

Upoštevač vse zgoraj navedeno, so glavne smernice nadaljnjega razvoja v moderniziranju proizvodnje osnovne skupine proizvodov in to po vrstnem redu glede na ekonomsko utemeljenost.

Že dosedaj je bila delovna organizacija zelo elastična na področju novih iniciativ, ki naj bi omogočile izkoriščati prednosti, ki jih daje razvijajoče se tržišče.

Iniciative, ki so v teku za investicije v proizvodnjo in ki imajo utemeljen ekonomski obstoj je treba do konca izpeljati. Pri tem je treba ravnati v skladu z v začetku navedenimi principi, to je da sprejmemo take organiza-

izvodov svoj ekonomski razlog obstoja. Zato bo v nadaljnjem razvoju treba izbrati pot, ki bo peljala do postopne programske samostojnosti nekdanjih obratov in delovnih enot oziroma sedanjih TOZD v taki meri, da bodo posamezne dejavnosti locirane v okviru iste TOZD, na drugi

cijske rešitve, ki bodo onemogočile nadaljnjo heterogenost v istem razvojnem in proizvodnem prostoru.

To pomeni, da je za realizacijo teh iniciativ potrebno predhodno pridobiti kader in sredstva, ki omogočajo samostojno rast nove proizvodnje tako, da glavni specifični problemi ne

strani pa, da ostanejo skupne službe na katere te težave ne vplivajo v taki meri.

Tudi za naprej bo predvsem tržišče odločalo o upravičenosti in o razvoju posamezne grupe proizvodov.

Značilnost dosedanje stopnje razvoja je v tem, da se je delovna organizacija povzpela v razmeroma dobro opremljeno tovarno z dobrim številom osnovnega kadra z izkušnjami in tradicijami. Zato je z ustreznimi ukrepi in na osnovi skrbno izdelanega načrta možno preiti na tako strukturo proizvodnega programa po kateri je brez opuščanja že prevzetih organizacijskih iniciativ v različnih proizvodnih enotah možen nadaljnji razvoj.

Pri vplivu posameznih dejavnosti na organiziranost delovne organizacije moramo upoštevati predvsem glavne grupe naših proizvodov, in sicer igrače ter pisarniške potrebščine in kovinsko reprodukcijskih izdelkov.

Mehanotehnika je prva in do danes najmočnejša tovarna igrača pri nas. Po

motijo rednega poslovanja ostalih dejavnosti, ki se danes odvijajo v posameznih TOZD. Ta osnovna dejstva so imela vplivno vlogo pri organiziranju sedanjih TOZD, ko je na pobudo sekretariata ZK in izvršnega odbora sindikalne podružnice delavski svet na svojem 21. zasedanju dne 22. 6. 1972 imenoval komisijo za tehnične priprave za ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela v Mehanotehniko.

Komisija je začela takoj z delom in v ta namen so bile postavljene posebne delovne skupine in sicer: organizacijska, ekonomsko finančna in normativno pravna. Skupine so pripravile ustrezne teze, ki so bile dostavljene komisiji in skladno s temi je bila po strokovni strani imenovana posebna strokovna skupina z nalogo da izdela enoten predlog položaja TOZD v naši delovni organizaciji. Skupina je začela z delom 26. 2. 1973 in je snov, ki naj bo podlaga za samoupravni sporazum, opredelila z naslednjimi predlogi:

- predlog organizacije Mehanotehnike Izola v TOZD;
- predlog organizacije samoupravljanja v TOZD in v podjetju kot celoti;

— predlog temeljne opredelitve družbeno gospodarskega položaja TOZD v Mehanotehniko Izola;

— predosnutek samoupravnega sporazuma o združevanju TOZD v delovni organizaciji Mehanotehnike Izola.

Najprej je skupina postavila enotna izhodišča in v okviru teh izhodišč je upoštevala obstoječe gradivo, ki so ga izdelale posamezne skupine. Po opredeljeni konceptiji dela so bila ta izhodišča primerjana in vsklajena z ustavnimi določili in s stanjem ter potrebami v delovni organizaciji. Strokovna komisija je obdelala in predložila v razpravo predlog organiziranja TOZD v treh variantah, ki so se izoblikovale predvsem z upoštevanjem razvejanosti proizvodnje in programske usmeritve, in sicer:

Prva varianta
Po prvi možni varianti bi bili dve proizvodni TOZD in sicer:

a) TOZD za proizvodnjo igrač in pisarniških potrebščin;

b) TOZD za proizvodnjo kovinskih izdelkov ter

c) TOZD skupnih služb.

Druga varianta

Po drugi možni varianti bi bile štiri proizvodne TOZD. Po tej varianti bi bila proizvodnja igrač in pisarniških potrebščin v eni TOZD, medtem ko bi program kovinskih izdelkov bil deljen po programih tedanjih delovnih enot.

Po tej varianti bi TOZD bile:

a) TOZD za proizvodnjo igrač in pisarniških potrebščin;

b) TOZD za proizvodnjo vijakega in stružnega blaga; c) TOZD za predelavo barvnih kovin;

d) TOZD za proizvodnjo kovinske opreme — BUJE ter

e) TOZD skupnih služb

Tretja varianta

Tretja varianta zajema nadaljnje delitev programa igrač na program elektro igrač in program splošnih igrač in pisarniških potrebščin.

Ta varianta bi vsebovala sledeče TOZD:

a) TOZD za proizvodnjo tehničnih igrač;

b) TOZD za proizvodnjo splošnih igrač in pisarniških potrebščin;

c) TOZD za proizvodnjo vijakega in stružnega blaga;

d) TOZD za predelavo barvnih kovin;

e) TOZD za proizvodnjo kovinske opreme — BUJE ter

f) TOZD skupnih služb.

Zbor delegatov za organiziranje TOZD, ki je bil sestavljen s po enim delegatom iz tedaj obstoječih delovnih enot (13), je obravnaval podane variante organiziranja TOZD. Prvi dve varianti je ocenil kot neustrezne in se opredelil za III. varianto, ki je bila predlagana kot najbolj ustrezna za sprejem delavcem na zborih.

Zbor delegatov je imel pomisleke na ustreznost organizacije TOZD, za proizvodnjo splošnih igrač in pisarniških potrebščin glede na to, da je v tej TOZD bilo združenih več proizvodnih dejavnosti in pa ena teritorialno ločena delovna enota (tedanji obrat Materija). Po detaljni analizi pogojev je bila le sprejeta predlagana organizacija te TOZD po tretji varianti iz razlogov, in sicer:

— proizvodnja pisarniških potrebščin se ni odvijala v tehnološko zakroženi delovni enoti, ampak v dveh delovnih enotah, predvsem pa ni bilo določene programske usmeritve te proizvodnje, sama prodajna iniciativa pa je popolnoma zamrla tako, da ni bilo pogojev, da bi se ta dejavnost odvijala v samostojni TOZD;

— tedanji obrat Materija ni imel nobene programske usmeritve in je posloval le kot pomožna enota za potrebe drugih delovnih enot.

Pomisleki so bili podani tudi v zvezi s tem, da bi bilo potrebno izdvojiti iz predlagane TOZD „Skupne službe“ dejavnost izdelave in popravilo orodij ter vzdrževanja strojev in to dejavnost organizirati v posebni TOZD, za kar so bili podani skoraj vsi pogoji razen možnosti takojšnjega ugotavljanja dohodka in urejanja ekonomskih razmerij z ostalimi TOZD.

Iz navedenih razlogov je bilo tedaj sprejeto stališče:

— da je potrebno določiti programske usmeritve proizvodnje v tedanjem obratu Materija tako, da bo ta postal TOZD, kar je sedaj že realizirano in danes ta bivša delovna enota uspešno posluje kot TOZD za proizvodnjo plišastih igrač;

— da se aktivira proizvodnja pisarniških potrebščin in ta organizira v posebni TOZD. To še ni realizirano, v teku pa so priprave in sprejeti prvi ukrepi za realizacijo, ki je predvidena v naslednjem letu;

(Nadaljevanje na 7. strani)

delom sem zadovoljen, da bi le zdravje bilo boljše.

Začetki Mehanotehnike so bili težki. Mišljeno je bilo, da bi imeli Vijakarno le, dokler ne bi bila proizvodnja igrač dovolj velika, vendar se je izkazalo, da je bila tudi kasneje potrebna in tako jo imamo še danes. Sedaj imamo največ težav z delovno silo in z zavestjo do dela, druge težave rešujemo kar sproti med sabo.

Včasih so imeli ljudje več vpliva na proizvodnjo. Stari delavci smo še vedno naučeni na to, da je najprej tovarna, za ostale pa tega ne bi mogel reči.

Da bi bilo to pri nas boljše, bi se morala izboljšati zavest delavcev. Vsak bi se moral zavedati, da dela zase, za svoje dobro. Čim boljše bomo delali, tem boljše bomo jutri živeli, drugače pa nas bodo drugi prerasli. Najbolj žalostno je to, da se naredi toliko škart komadov.

Samoupravljanje je lepa reč, le da bi se vsak zavedal, da dela predvsem zase.

Všeč mi je, da je bilanca spet pozitivna, da bomo tudi drugo leto imeli delo in seveda kruh.

Želel bi, da bi Vijakarno končno že obnovili. Stroji so že stari, imajo majhne kapacitete, tako da Vijakarna kot taka nazaduje. To številko časopisa sem šele prelistal, prve pa nisem dobil, ker me takrat ni bilo v službi.

Gregorič Marjan

V Mehanotekniko sem prišel 23. novembra 1954. Do 1972. leta sem delal na razstavljalnem stroju v Vijakarni, takrat pa sem bil zaradi bolezni (invalidnost tretje kategorije) premeščen za vratarja. Z delom sem zadovoljen saj drugega ne bi mogel delati. Moti pa me to, da sedaj zaslužim manj kot sem na starem delovnem mestu.

Prva leta je bilo težko, imeli smo slabe prostore, ni bilo sposobnega kadra... Vztrajali smo v tem, da dobimo novo tovarno. Ves dobiček smo pustili, da bi pomagali pri gradnji. Včasih je bilo tudi več discipline, vsak delavec je spoštoval šefa, ga ubogal ter pazil, da je naredil čim več ter čim boljše. Ljudje so aktivno sodelovali. Sedaj je vse nekako drugače. Za izboljšanje razmer v Mehanotekniko, bi morali imeti večjo disciplino. Ljudje zamujajo na delo in to vedno isti... Morali bi jih kaznovati, saj ne čutijo odgovornosti ne do dela ne do tovarne.

Kaj mi je všeč? Jaz bom kar povedal, kaj mi ne ugaja: malo preveč nerada je povsod, v vsakem kotu je smetišče. Moti me tudi to, ko umre kakšen sodelavec ali pa njegovi svojci se za nekatero zbira denar, za druge pa ne in po navadi tisti, ki so ga bolj potrebni, ga ne dobijo.

Naš novi časopis pa mi je zelo všeč.

Hrvatin Karla

V Mehanotekniko sem prišla 7. decembra 1954. Že od vsega začetka delam v Vijakarni, najprej kot pako-

valka, sedaj pa kot skupinovodja pakirnice. Z delom sem zadovoljna. V začetku pa je bilo težko. Nismo imeli primernih prostorov za delo, ni bilo sanitarij, nismo imeli malic... Ko smo se preselili v nove prostore, smo v začetku včasih gazili skoraj do kolen v blatu, da smo prišli do delovnih prostorov, toda bili smo srečni, da imamo končno svoje prostore. Včasih smo bili vsi kot eden, med sabo smo se poznali, bili smo kot družina. Danes pa nihče več ne posluša, vsak dela, kar se mu zdi. Takrat smo imeli skromnejše plače, toda bili smo bolj zadovoljni kot danes, ko imamo toliko boljše pogoje.

Da bi se delo boljše odvijalo, bi se morali izboljšati predvsem odnosi med ljudmi.

Samoupravljanje — če bi se teorija ujema s prakso, bi bilo odlično, tako pa, se čuti še vedno veliko pomanjkljivosti. Na to, kaj mi je v Mehanotekniko všeč pa res ne bi vedela odgovoriti

saj tovarne skoraj ne poznam in kornaj, da vem kje je kakšna delovna enota.

Časopis mi je zelo všeč. Bili smo ga res potrebni, da smo na tekočem o tem, kaj se v tovarni dogaja.

Pavlovčič Marta

V Mehanotekniko sem prišla 27. decembra 1954. leta, takrat sem se namreč preselila iz Ljubljane v Izolo.

Moje prvo delo je bilo v montaži nato pa sem v začetku 1956 prešla v računovodski oddelek. Tu sem začela kot mezdna obračunovalka vijakarne. Postala sem nato mezdni knjigovodja in kasneje vodja meznega oddelka. Leta 1963, po opravljenem tečaju za strojno knjigovodstvo, sem prišla v oddelek za strojno knjiženje. Tu se nahajam še sedaj in to kot vodja oddelka.

Res dolga doba je za menoj in lahko rečem, da sem z delom zadovoljna, čeprav je včasih tega dela preveč. Pri tem mislim delo ob tromesečnih bilancah, polletnih in letnih bilancah, ko je treba ostajati cele dneve na delu in si je nemogoče sprostiti živce.

Razvoj tovarne sem doživljala skoraj tako kot je tovarna sama povečala svoje prostore. Od skromnega skladišča, ki ga je takrat odstopila tovarna "Ampelea" pa vse do sedanjih prostorov, ki jih kot kolektiv imamo danes na razpolago. Od takratnega zmrzovanja ob samo delnem ogrevanju, preko vseh malih pisarn do tega kar imamo danes — svetle prostore s centralno kurjavo.

Razlika med delom takrat in danes je precejšnja. Res, da je takrat bilo vse bolj skromno, lahko bi rekla v tistih letih začetka precej siromašno; toda bili smo majhni kolektiv s točnimi cilji pred seboj. Postati tovarna v pravem pomenu besede. Kot majhni kolektiv povsod, smo tudi mi bili mnogo bolj enotni kot je naš kolektiv danes.

Ker smo takrat želeli imeti veliko tovarno, v kateri bi še drugi lahko prišli do zaposlitve smo z vso marljivostjo večkrat prezrli uro odhoda z dela. V vseh letih mojega dela nimam niti ene zakasnitve na delo, kar je lahko tudi odraz mojega odnosa do dela.

To je sicer nekoliko težko vprašanje na katerega je skoraj še težje dati odgovor. Sedanji kolektiv je razdeljen na osnovne organizacije dela od katerih ima vsaka taka organizacija svoje specifično področje dela in v vsaki taki organizaciji sami najbolj vedo, kaj in kako izboljšati svoje pogoje. Mi v računovodstvu pa v glavnem stremimo za tem, da vsaki osnovni organizaciji združenega dela nudimo vse potrebne podatke o finančnih izidih njihovih poslovanj.

Samoupravljanje kot tako je vsekakor velik korak naprej v samih medsebojnih odnosih.

Za nekoga, ki je praktično začel živeti s kolektivom in ki se v takem kolektivu nahaja toliko let kot jaz, je kar težko povedati, kaj mi najbolj ugaja, kaj mi je najbolj všeč. Rastla sem s kolektivom, rastla sem skupno s tovarno. Od skromne opreme, ki smo jo imeli včasih, pa vse do tega, kar imamo danes, se je nabralo mnogo stvari, ki so mi všeč, mnogo stvari, ki mi ugajajo.

Najbolj všeč pa mi je vsekakor vsakodnevni prihod na delo, ko mi pogled objame mogočne zgradbe in takrat mi res najbolj godi dejstvo, da mi je dovoljeno prestopiti prag naše Mehanotehnike.

Tudi v prejšnjih časih smo imeli svoj časopis, čeprav bolj skromnega izgleda. Vsekakor je nova številka časopisa napravila name dober vtis. Upam, da v tem časopisu ne bo toliko negotovanja, toliko medsebojnih obračunavanj. Morda bi lahko dali več pozornosti naši proizvodnji, našim novitetam, našim igračem, saj naš časopis naj bi bil odraz našega ustvarjalnega dela.

Ob tej priložnosti čestitam vsem po stažu najstarejšim sodelavcem in jim želim, da bi bili še naprej tako vztrajni in požrtvovalni kot so bili doslej.

breve storia dei donatori di sangue della »mehanoteknika«

Candido Nilo

1957 — dicembre

In quell'anno il sindacato di fabbrica d'accordo con la stazione di trasfusione di Ljubljana iniziava la campagna per la donazione del sangue. In quell'anno il comp. Vrabec, presidente del sindacato della Mehanoteknika, organizzò la prima azione nella nostra fabbrica. Così pure negli anni 1958 e 1959.

Nell'anno 1960 non fu organizzata nessuna azione del sangue perché si stava costruendo la stazione di trasfusione, che cominciò a funzionare nel febbraio 1961.

In quell'anno mi fu dato il compito di costituire il gruppo dei donatori del sangue della Mehanoteknika che fu costituita e in breve si affermò, grazie alla generosità e coscienza del collettivo.

In principio ebbero delle difficoltà perché per molti la donazione del sangue era „tabu“.

Poi con la pazienza avvicina ogni singolo membro del collettivo, illustrando e spiegando l'utilità ed il lato umano di questa azione.

Il buon senso e l'amore per il prossimo ebbe il sopravvento sulla diffidenza e capirono il valore che aveva quel sangue per tanti esseri meno fortunati che attendevano quel raggio di vita.

Questo è la donazione del sangue! Perciò da 16 anni organizzo questo nostro gruppo della Mehanoteknika. Ogni volta che nei casi disperati trovo dei donatori del sangue, sono felice e questo molte volte lo provo, grazie alle compagne ed ai compagni che sono sempre pronti a rispondere a questi appelli. Purtroppo tante volte la volontà del donatore viene contrastata da piccoli tecnocrati.

Spero che in futuro si rimedieranno e penseranno che un giorno purtroppo potrebbero avere pure loro bisogno di questo prezioso sangue. Oggi la Mehanoteknika dispone di oltre trecento donatori che ogni anno danno un forte e prezioso contributo ai bisogni dell'ospedale di Isola ed ad altri e questo va tutto ad onore del nostro collettivo.

kultura v našem življenju

Boris Milošev

TITO: „Brez kulturnega napredka delavci ne bodo žmogli upravljanja.“ Leksikon: Kultura je gojenost, oplemenitost, izpopolnjenost zlasti človeških naved, življenjskega načina in človekovega okolja.

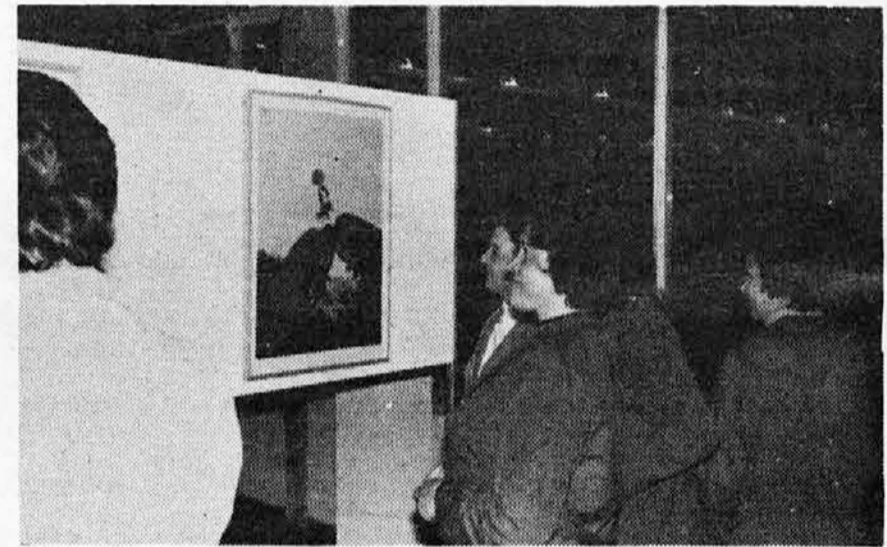
Ko preberemo zgoraj napisano, ugotovimo, da so naša začetna prizadevanja pri organiziranju raznih kulturnih oblik pravilna. Ker pa smo na tem področju šele na začetku, je delo še vedno neplanirano in amatersko. Organizacija je odvisna od volje in zainteresiranosti posameznika. Lahko pa

ugotovimo, da se poleg vseh slabosti tudi na tem področju čuti močan napredek. Vsi smo pričevali uspešnih prireditve ob raznih praznikih, obletnicah ali važnejših dnevih. Mehanoteknika je poleg opreme edina organizirala razstavo ročnih del delavcev ob tednu komunista „ČLOVEK-DELO-KULTURA“.

V počastitev Titovih jubilejev smo organizirali razstavo marksistične literature in literature iz NOB ter znamk na temo Tita in Lenina.

K tem uspehom lahko prištejemo tudi razstavo otroških risbic za lanski 8. marec, pa tudi nastope s kratkim programom po delovnih enotah.

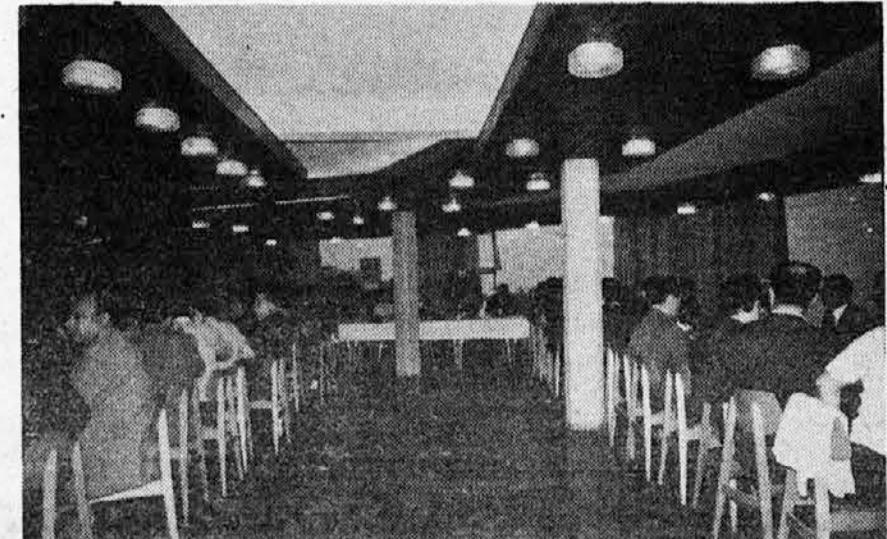
Se veliko bi lahko naštevali, zdi se mi pa, da je najvažnejši v tem napredku po novem izid tovarniškega časopisa. Vsi se moramo potruditi in pomagati uredniškemu odboru pri urejanju in sestavljanju časopisa, ker je tisk najprikladnejši način za širjenje in propagiranje kulture.

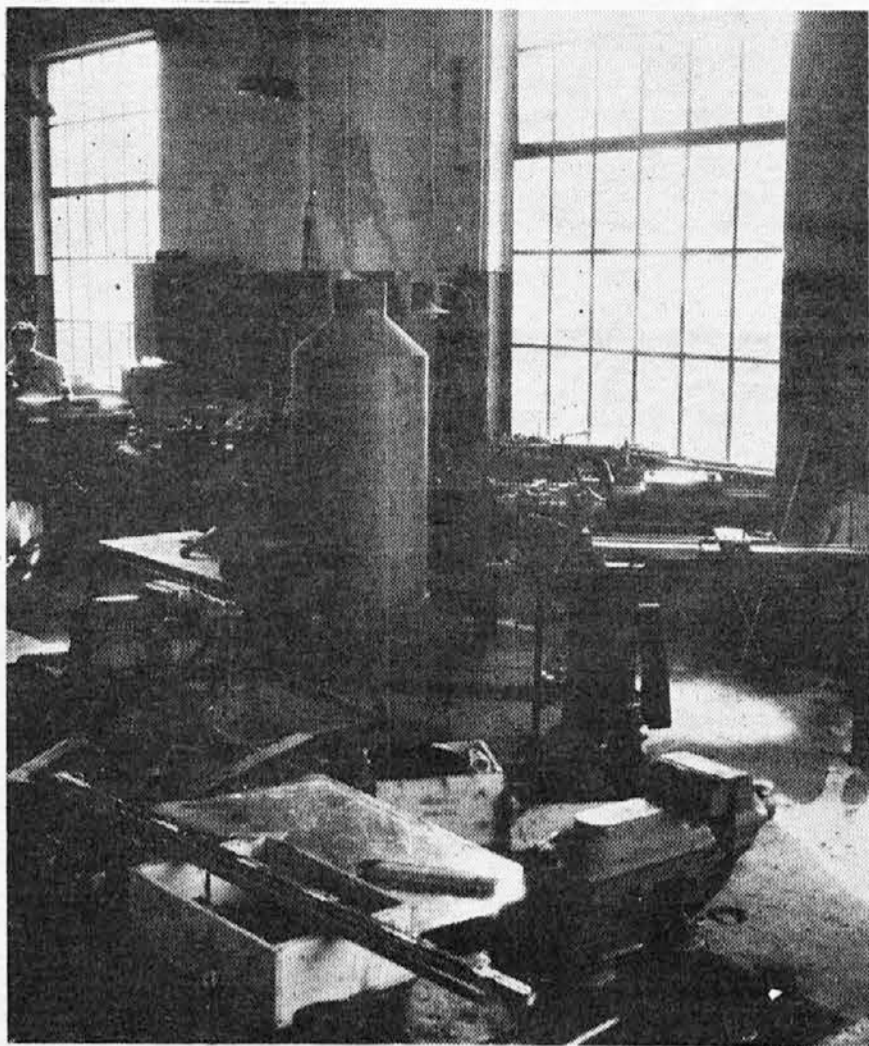
Redne razstave iz galerij si utirajo pot tudi v delovne kolektive Z razstave, ki jo je postavila Obalna galerija v našem kolektivu

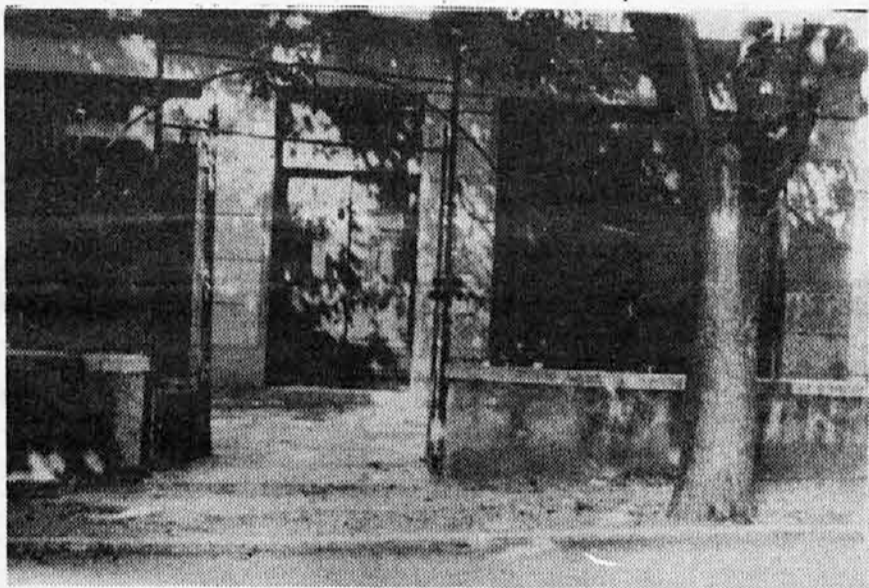
Krvodajalci Mehanotehnike se vsako leto zberejo na družabnem večeru

prostorski razvoj mehanotehnike do današnjih dni in pogovor z bivšima direktorjema

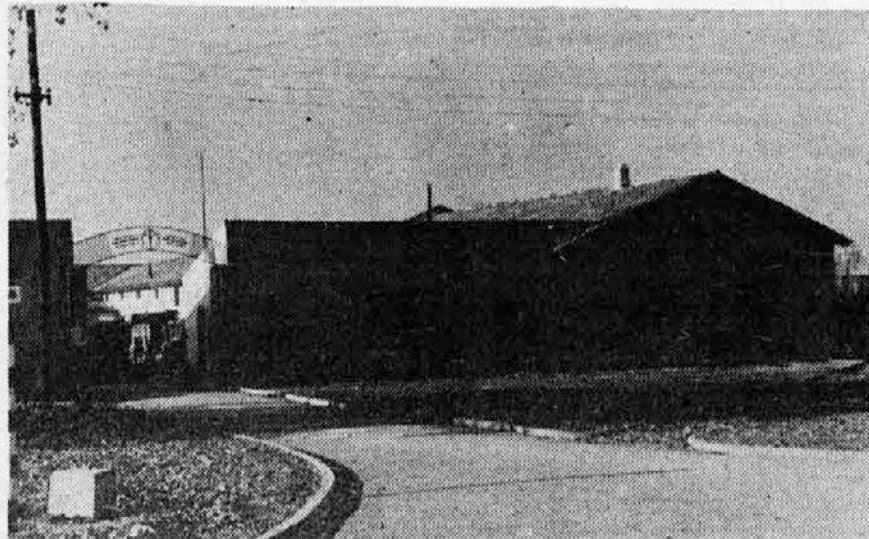
Stara delavnica Arrigoni, kjer so bili narejeni prvi izdelki

Prvi prostori Mehanotehnike, kasneje hotel Zora, sedaj Nanos market

Prvi prostori so nam kmalu postali pretesni. Selili smo se v skladišče soli, ki nam ga je odstopila takratna tovarna Ampelea.

Z večanjem je rasla tudi potreba po dodatnih prostorih. Nekaj strojev in administracijo smo preselili v prostore sedanje Opreme.

Intervjuje je vodila Laura Lisjak. Obema sogovornikoma se za njihov prispevek najlepše zahvaljujemo.

ELIO SFILIGOJ

Leta 1947 je bil prvi kongres Ljudske tehnike Slovenije. Glavni problem, o katerem se je razpravljalo, je bilo vprašanje industrializacije dežele. Povedali so tudi to, da bi morali začeti razvijati to idejo že pri mladini in to seveda s primernimi igračami. Takrat razmišljati o tovarni igrač je bil pravi absurd. Ljudje so težili po takih tovarnah, ki bi proizvajale živila, obleko, obutev... Zato je ideja o igračah ostala brez odmeva.

Leta 1951-52 se je iz političnih dogodkov že razumelo, da bo cona B priključena k Jugoslaviji. Izola je

takrat imela 3 tovarne (Ampelea, Arrigoni, Ruda) in nekaj obrtnikov.

Jaz sem bil takrat zaposlen na občini kot referent za kulturo. Predsednik občine je bil tov. Gino Gobbo. Občinski mošje so večkrat diskutirali o tem, kako bi rešili problem brezposelnosti in izseljevanja v Italijo. Razpravljali so o mnogih variantah, kot na primer izdelovanje aparatov za kuhanje ekspres kave, tovarne tehtnic ali tovarne igrač. Odločili so se za ustanovitev tovarne igrač.

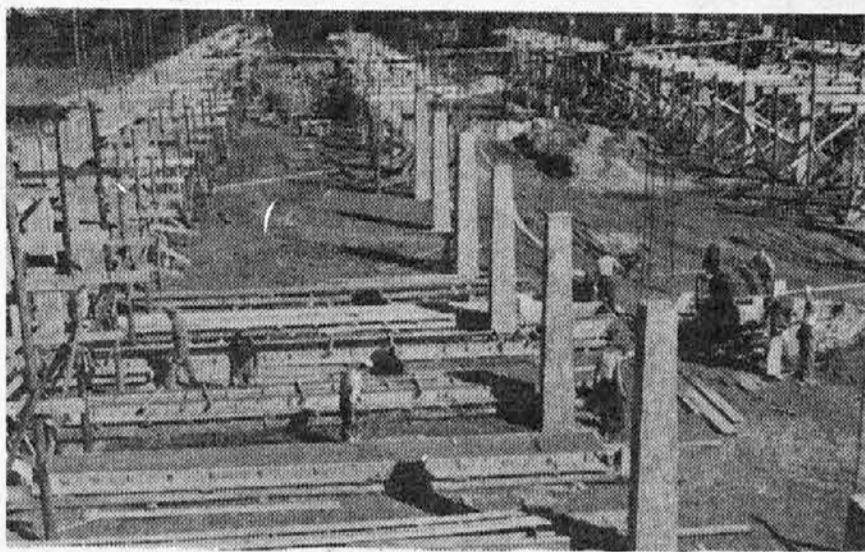
Dagri Aurelio in Milloch Silvino sta od predsednika občine dobila nalogo, naj poizkušata narediti (kopirati) angleško igračo MECCANO, katere lastnik je bil takratni direktor Rude Emil Zlobec. Ta dva delavca sta v juniju 1952 ročno naredila nekaj škatel te igrač. Ljudje, ki so se ukvarjali z gospodarstvom, so našo težnjo po tovarni igrač sprejeli zelo skeptično, politiki pa so nas podprli, toda denarja nam nihče ni hotel dati. Julija 1952 smo dobili nalogo, da naredimo elaborat za novo tovarno igrač. Občinski ljudski odbor je 13. oktobra 1952 sklenil, da se v Izoli ustanovi obrtno proizvodno podjetje z začetnim kapitalom 30.000 dinarjev. In tako sem 1. 11. 1952 dobil dekret o imenovanju za direktorja novo ustanovljene tovarne. Toda nismo imeli niti lastnih prostorov niti strojev (delali smo v delavnici tovarne Arrigoni). Kmalu pa smo z denarjem, ki smo ga dobili s kreditom pri Istrski banki Koper, kupili nekaj strojev in adaptirali prve proizvodne prostore (sedanji market Nanos). Junija 1953 je stekla normalna proizvodnja. Istega meseca smo se tudi prvič pojavili na trgu – Mariborski sejem. Prvi kupec naše sestavljanke Mehanotehnika je bila „Robna kuća“ Sarajevo.

V začetku smo imeli veliko težav in to predvsem z materialom. Hodil sem po tovarnah po Sloveniji in prosil za odpadni material (Saturnus, Metalka, Železarna Jesenice, Mega Zagreb...). Konec leta 1953 nam ljubljanska tovarna ni hotela več proizvajati vijakov in začeli smo jih delati sami. Takrat nas je bilo v tovarni že 25 (imeli smo že skladiščnika, računovodjo, komercialista...). Naši prvi dve industrijski delavki sta bili: Benvenuti Luciana in Bonin Marija.

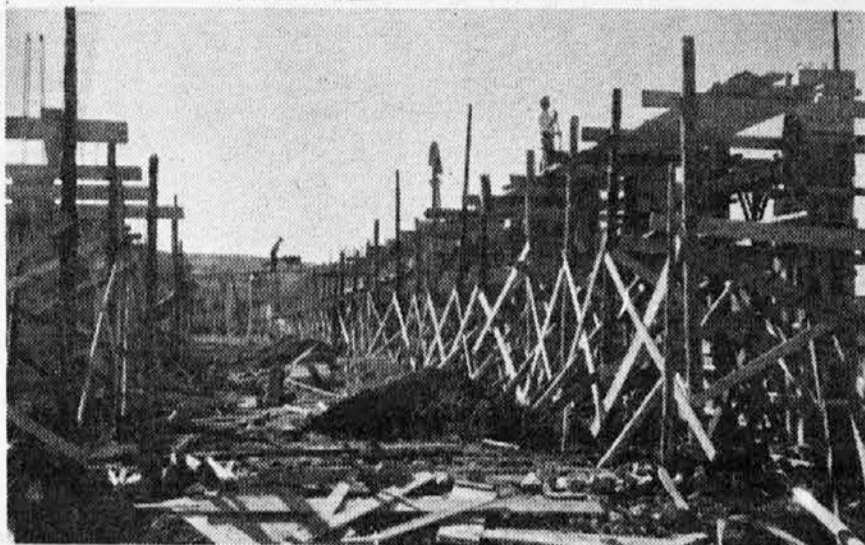
Po Mariborskem sejmu sem naredil krožno potovanje po Jugoslaviji. Mislim, da bom veliko več prodal, toda Mehanotehnika je bila draga igrača, pa tudi igrača na splošno so se slabo prodajale.

Kljub vsemu so prostori postali

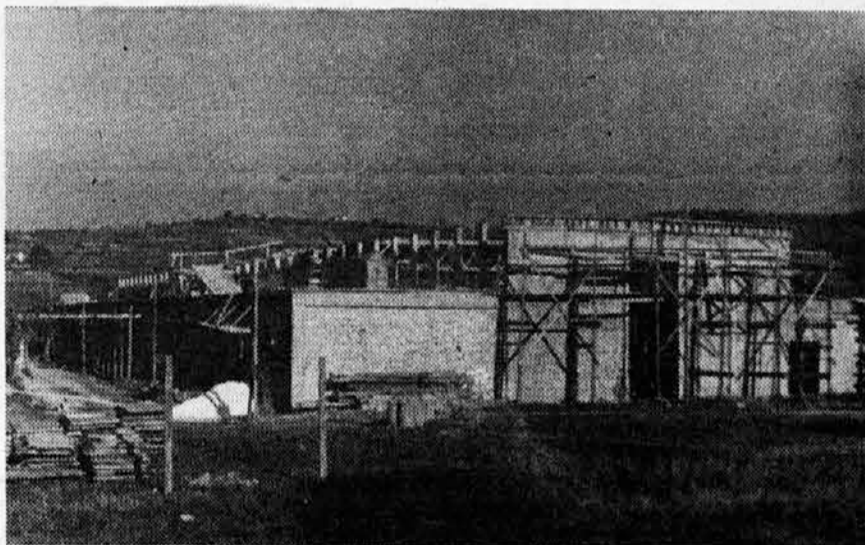
(Nadaljevanje na 14. strani)

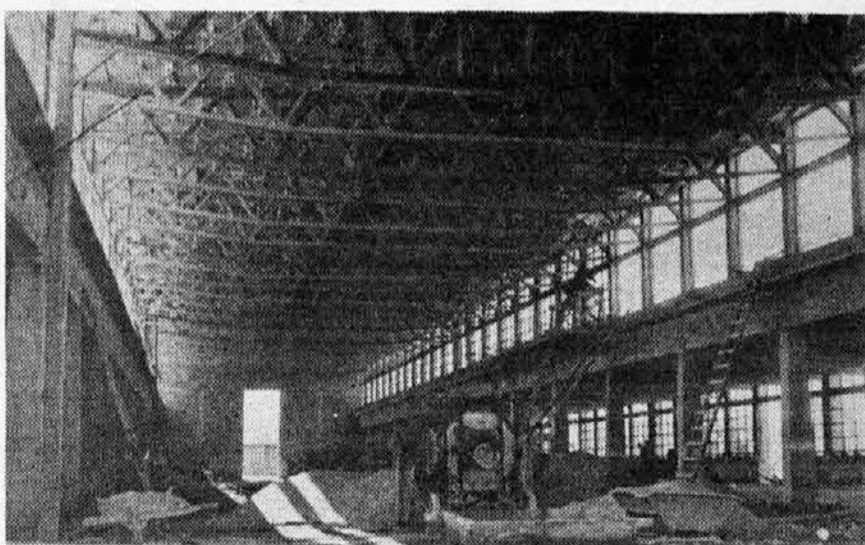
Želja po lastnih prostorih se je začela uresničevati. V bližini Izole so začeli rasti temelji prve proizvodne hale.

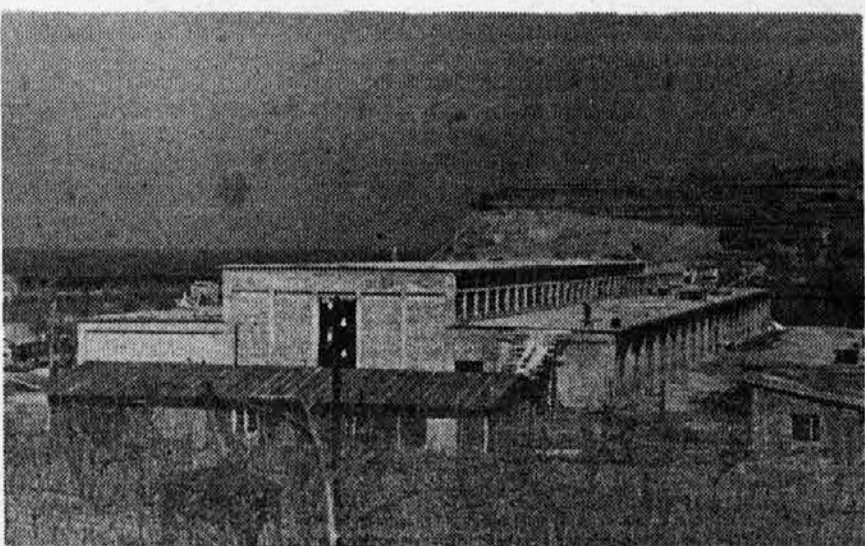
Zidovi so kljub komplicirani gradnji hitro rasli.

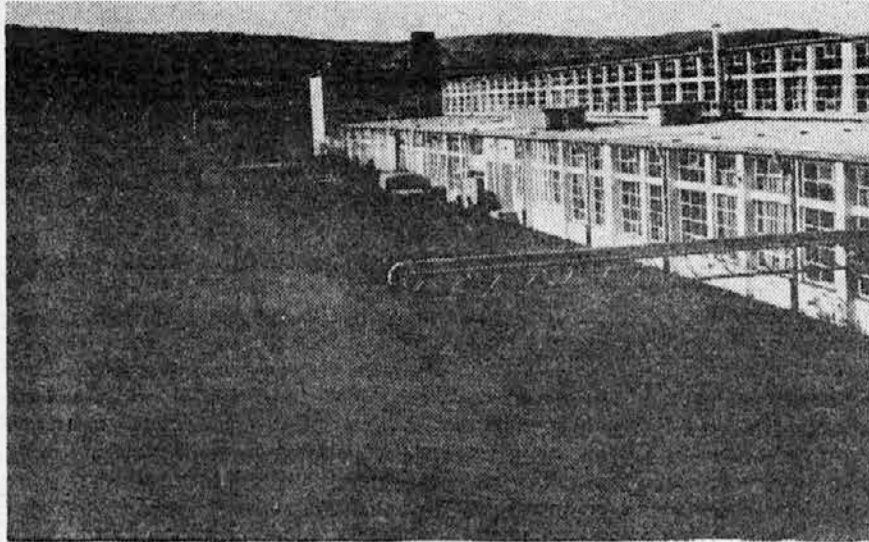
Prva proizvodna hala že dobiva končno obliko

Pogled v notranjost hale

Leta 1959 smo se z veseljem pripravljali na selitev. Naša proizvodna hala je bila prva zgradba, v sedanji hitro se razvijajoči industrijski coni.

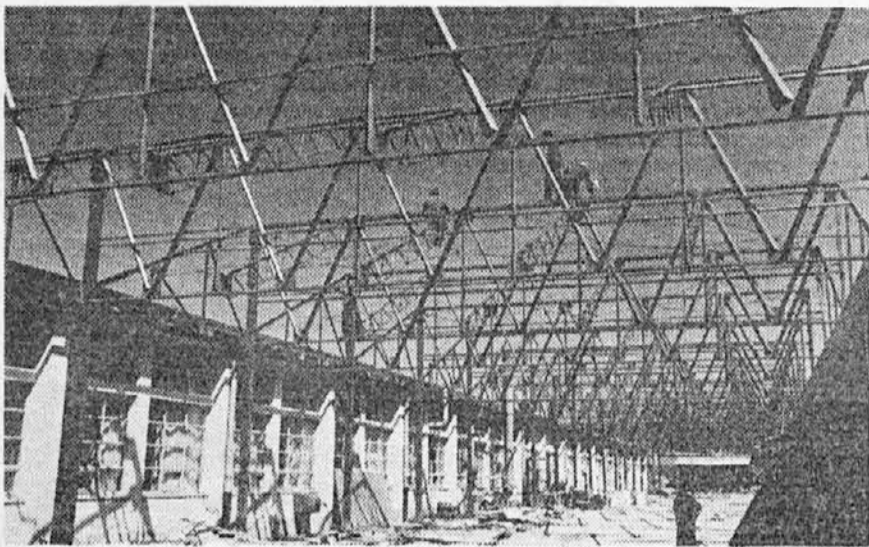

(Nadaljevanje s13. strani)

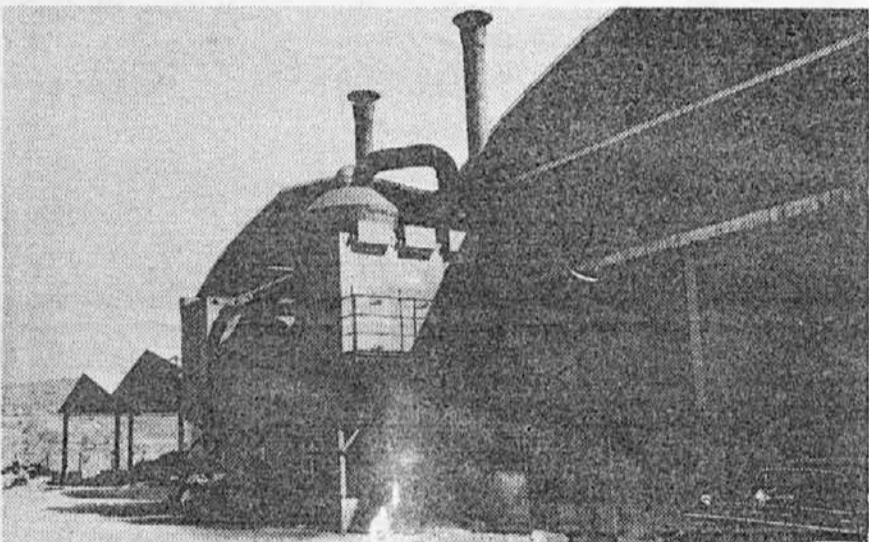
pretesni in uvedli smo dve izmeni. Marca 1954 pa nam je tovarna Ampelea odstopila bivše skladišče soli. S skupnimi močmi smo ga očistili in pripravili, nato pa prepeljali stroje. Takrat smo tudi kupili nekaj novih strojev (stiskalka, stružnica, avtomatski brusilni stroj in koordinat), zaposlili pa smo tudi večjo skupino orodjarjev, ki so prišli iz Kranja.

1. junija 1954 me je Okrajni ljudski odbor na mojo prošnjo razrešil funkcije direktorja. Bil sem najmanj plačani direktor v Izoli, imel pa sem največ težav od vseh. V začetku sem delal vse, kar se lahko v neki tovarni dela — od pometanja dalje. Naredil sem kakih 4000 ur prostovoljnega dela. Tovarna mi je predstavljala drugi dom. V začetku smo imeli veliko težav (prostor, denar, skepticizem...), toda s skupnimi močmi smo vztrajno „rinili“ naprej. Vežal nas je čut solidarnosti in tovarištva. Imel pa sem tudi dobre zunanje sodelavce (Gobbo Nerino, Bordon Carlo in drugi).

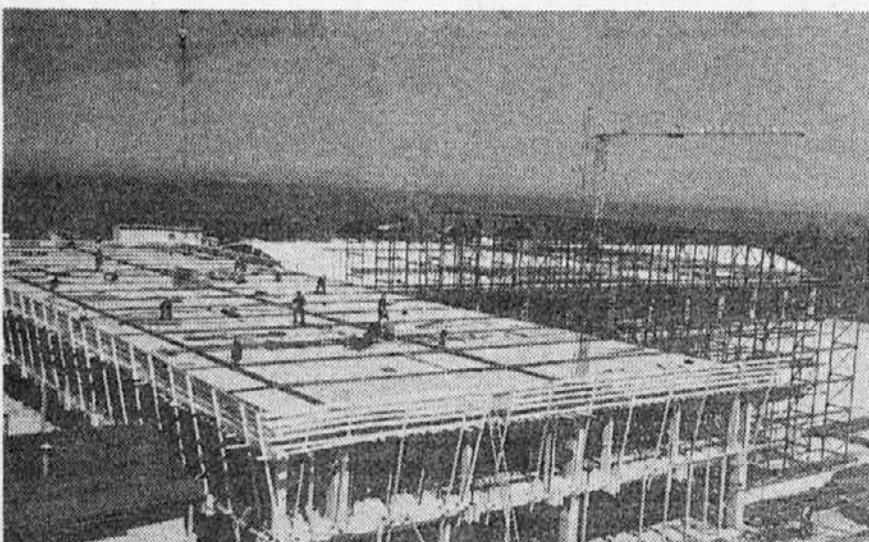
Potem, ko sem funkcijo direktorja opustil, sem bil na raznih vodilnih mestih v podjetju. V 23 letih zaposlitve sem poleg poklicnega dela bil dvakrat predsednik delavskega sveta, dvakrat član upravnega odbora, enkrat sekretar OZZK, imel pa sem še nešteto drugih družbenopolitičnih funkcij v podjetju in izven njega. Mehanotekniko sem zapustil kot vodja razvojne skupine za šolske potrebščine v TOZD Proizvodnja splošnih igrač in šolskih potrebščin (7. marca 1976).

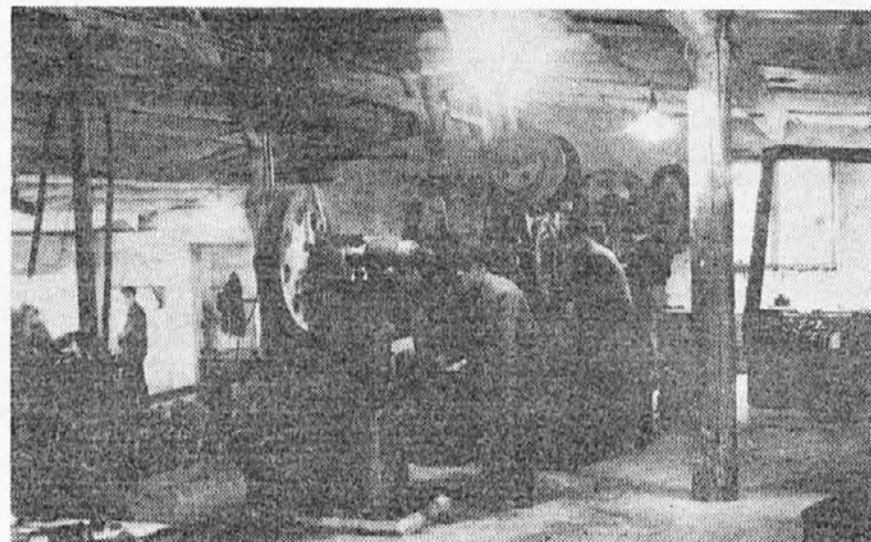
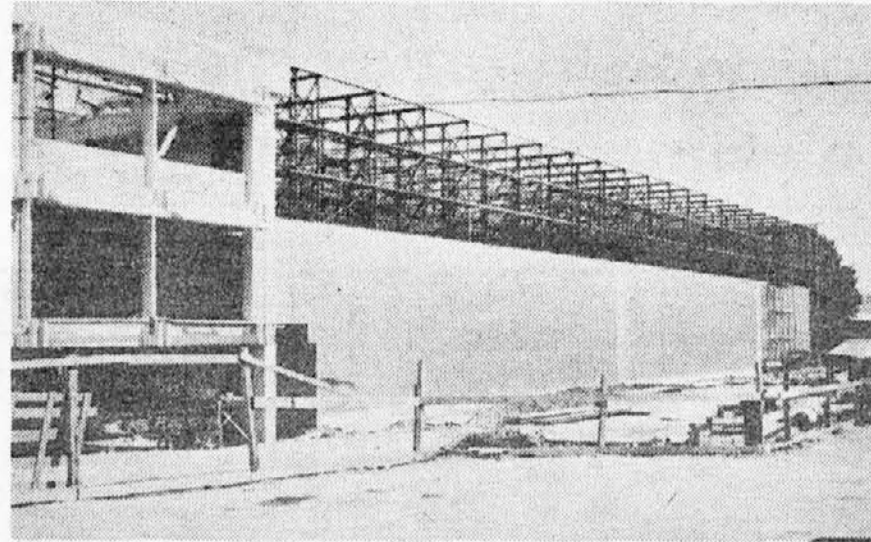
Mehanoteknika se je v 25 letih nenehno širila. Z dograjevanjem in pokrivanjem prostorov med halami je tovarna pridobivala nove prepotrebne delovne prostore.

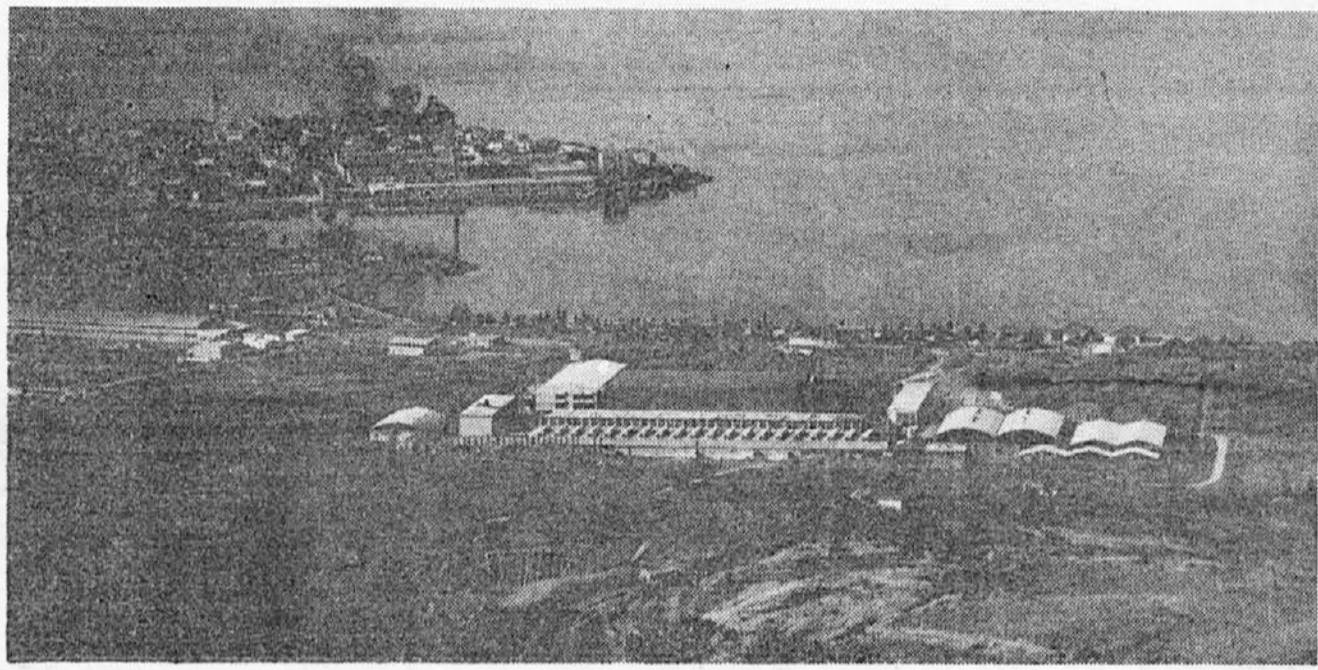
Nadaljnja pomembna investicija je bila izgradnja novih prostorov Livarne.

Vsa proizvodnja je bila pod „eno streho“, skladišča pa smo imeli raztepena po vsem Primorju. V določenem obdobju smo vskladiščevali v 23 prostorih. Na sliki gradnja sodobnega skladišča.

Neustreznost nekaterih prostorov v začetku razvoja Mehanoteknike je očitna

GOBBO NERINO — GINO

Na drugem kongresu Ljudske tehnike je ing. Tepina poudaril potrebo po tovarni poučnih igrač v Jugoslaviji.

Ko sem se vrnil s kongresa, sem zbral nekaj nezaposlenih delavcev ter jim naročil, naj naredijo nekaj kompletov igrače MECCANO. Tovarna Arrigoni nam je dovolila, da uporabljamo njeno delavnico in tako so nastali naši prvi prototipi igrač. Tovariš Garbo Benvenuti, oblikovalec, nam je ročno naredil 10 škatel in etiket. Sam pa sem ponoči delal modele za slikanje prve brošure.

Ko sem prototipe pokazal ing. Žabkarju, komandantu vojne uprave, je bil zelo navdušen nad njimi, toda problem sredstev za serijsko izdelavo s tem ni bil rešen. Občinski proračun je imel 4.000.000 viška in s tem kapitalom smo kupili nekaj strojev in adaptirali prostore, kjer je sedaj Nanos market. Za direktorja smo imenovali tov. Elia Sfiligoja. In tako smo imeli novo tovarno igrač Mehanoteknika-Izola. Začela se je proizvodnja. Prvo plačo so delavci dobili šele po treh mesecih dela.

Dejavnost se je dobro razvijala in prostori so postali pretesni. Prišlo je do adaptacije prostorov v skladišču soli v Ampelei in Mehanoteknika se je prvič selila.

Čeprav takrat še nisem bil član kolektiva, sem ves svoj prosti čas porabil za Mehanotekniko, predvsem sem pomagal pri izdelavi in izbiri prototipov (modeli podmornice, ki se potaplja, modeli aviona, ki leti po sobi...).

Leta 1954 je bil tovariš Sfiligoj kot direktor razrešen in jaz sem ga nasledil.

Imeli smo že vijakarno, orodjarjo, montažo, barvarno in tudi prototipno delavnico.

Prva igrača drugega tipa je bila puška IVO (otroci so se igrali partizane in ta igrača je bila na našem trgu

prava novost).

V začetku so bili naši izdelki kovinski, ko pa se je pojavila plastika, so se nam odprle možnosti za niz drugih igrač. Toda za kvalitetne igrače smo morali imeti tudi kvalitetne stroje. Kupili smo stroj za brušenje ter koordinatni vrtni stroj in dobili smo tudi prvo skupino kvalitetnih orodjarjev (Jagodič, Zeger, Plavec...)

Spominjam se, da smo bili priključeni na isti električni vod kot bolnica in nemalokrat so nam telefonirali, naj izključimo nekaj strojev, da bodo oni lahko nemoteno opravili kakšno težko operacijo. V Ampelei smo prav zaradi tega postavili novo transformatorsko postajo.

Naši delovni prostori so nam bili iz dneva v dan tesnejši. Dobili smo še prostore bivše konjušnice (kasneje Mala oprema) in tam smo adaptirali pisarne ter uredili orodjarjo in skladišče. Toda razvoj tovarne je bil tako nagel, da se je postavil problem gradnje novih prostorov. Tovarna je bila takrat že kreditno sposobna. Začeli smo graditi. Kolektiv je zavzel stališče, da mora iti vsak dinar v koristne namene — v proizvodnjo. Plače so bile nizke, samo da je bilo čimveč denarja za gradnjo. Leta 1959 smo dobili

novo proizvodno halo v Polju pri Izoli. Poseben podvig kolektiva je bil, da smo vse stroje preselili in ponovno usposobili za proizvodnjo samo v dveh dneh.

Problem proizvodnih prostorov je bil tako rešen, pisarne pa smo si v novi hali uredili le provizorično.

Orientacija tovarne še ni bila povsem jasna in tako smo nekaj časa imeli tudi oddelek za montažo računskih strojev. Celotni dobiček iz te dejavnosti je šel za realizacijo upravne stavbe (povečani proizvodni prostori, urejene sanitarije...).

Cilj tovarne je bil čimvečje število zaposlenih, čimvečji razvoj. Sanirali smo Salvetti v Piranu, KIP v Bujah (kasneje Feroplast), Livarno v Umagu (kasneje smo jo preselili v Izolo) in odprli smo obrat v Materiji.

Eden zadnjih podvigov je bila izgradnja skladišča. Nad skladiščem je bila predvidena razstavna dvorana za vzorce ter prostori za komercialo, vendar smo morali tudi to „žrtvovati“ proizvodnji.

Pred leti smo v razvojnem programu Mehanoteknike imeli tudi DIG program (zajemal naj bi igrače za dojenčka pa do nekaj let starega otroka), vendar so ga med afero prikazali kot naš greh. Mislim pa, da je ta program za Mehanotekniko še vedno aktualen in ni še vse zamujeno, saj se še nihče v Jugoslaviji z njim sistematično ne ukvarja.

Dobil sem obe številki novega časopisa Mehanoteknika in moram reči, da mi je všeč. Časopis mora delati poseben odbor, sodelovati pa morajo vsi v kolektivu. Časopis mora imeti svoj program, dajati mora orientacijo mladini, odpirati pomembna vprašanja, dajati iniciativo za razna srečanja delavcev, kajti važno je, da se v kolektivu čim več ljudi med sabo pozna.

seznam nagrajencev ob 25. letnici me- hanotehnike

Vsem nagrajencem sodelavcem se v imenu kolektiva za njihovo dolgoletno delo v Mehanotehniki najlepše zahvaljujemo.

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi Mehanotehnike.

TOZD Tehnične igrače

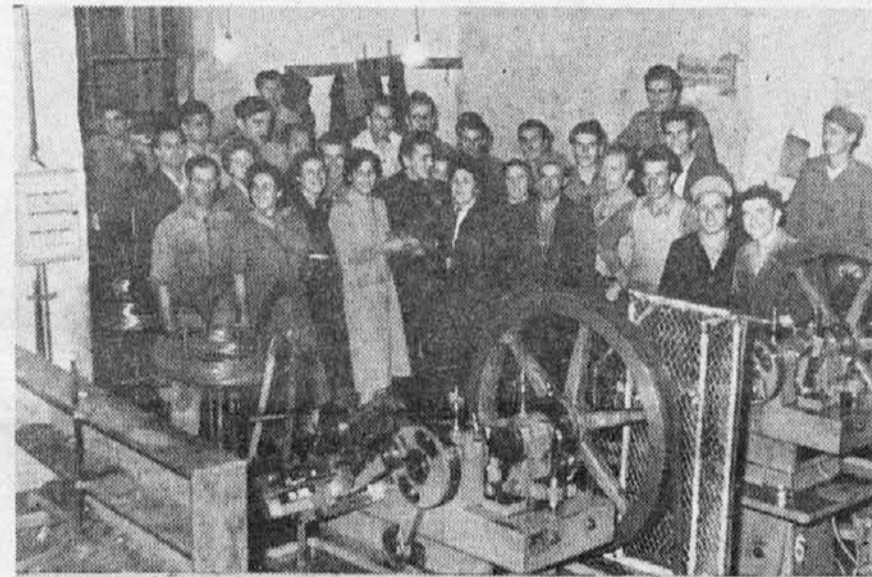
Priimek in ime	Leta dela v DO	Priimek in ime	Leta dela v DO
Ambrožič Pavla	17 let	Jakac Marija	5 let
Andrijašič Srečko	19 let	Jakac Slava	21 let
Avdič Klavdia	5 let	Jakan Valter	17 let
Babič Ana	20 let	Jonjič Mira	6 let
Babič Andela	10 let	Jelušič Ana	6 let
Babič Laura	5 let	Jerebiva Marija	5 let
Babič Loredana	10 let	Jerman Emilija	21 let
Babič Sonja	21 let	Jerman Miránda	5 let
Babnik Ivanka	5 let	Jerman Palmira	17 let
Babič Rozana	5 let	Josič Branka	5 let
Banda Milka	15 let	Jovič Djordje	5 let
Banko Mihaela	10 let	Jurcan Pavla	15 let
Barhanj Slavica	6 let	Jurčić Roza	10 let
Basaneže Slavica	10 let	Jurinčič Vida	5 let
Baša Vida	15 let	Kaligarič Ana	5 let
Bečaj Marija	15 let	Kaligarič Danijela	10 let
Bembič Lucija	17 let	Kaligarič Emil	18 let
Bembič Ondina	10 let	Kandus Beta	5 let
Benbič Silvo	15 let	Kastelic Vincencija	15 let
Benčič Malina	5 let	Klenar Slava	15 let
Beržan Ana	10 let	Kleva Anica	15 let
Blažič Dragica	6 let	Kleva Francka	5 let
Bon Gracijela	5 let	Kleva Guido	17 let
Bonin Marija	24 let	Klobas Santina	17 let
Bordon Štefka	19 let	Klun Libera	21 let
Božič Adelija	10 let	Kobljar Marija	15 let
Božič Danica	6 let	Kocjančič Adrijana	5 let
Božič Marija	10 let	Kocjančič Andjela	10 let
Božič Milka	19 let	Kocjančič Angela	17 let
Božič Sergio	11 let	Kocjančič Milka	21 let
Bradetič Nela	15 let	Kogovšek Dora	10 let
Bratina Milka	5 let	Komac Vlado	17 let
Bremec Marija	5 let	Korenika Francka	5 let
Brne Angela	19 let	Korenika Marija	21 let
Butimar Judita	6 let	Korenika Marija	5 let
Cerin Marija	5 let	Kos Darko	22 let
Cetin Astri	10 let	Kovačević Bosilka	19 let
Cetin Pijerina	16 let	Kovačič Elda	15 let
Cunja Anamaliya	15 let	Kozlan Gracijela	5 let
Cvetka Marija	10 let	Krajcer Nilva	5 let
Cvetko Mirijam	5 let	Kranjčević Štefka	17 let
Čendak Marija	5 let	Kuk Vida	15 let
Čendak Pijerina	5 let	Kurent Hermina	5 let
Černeka Terezija	17 let	Kurič Hajra	5 let
Čič Albert	21 let	Lakošeljac Ana	18 let
Čikovin Marija	5 let	Leban Albina	15 let
Čosič Nevenka	5 let	Legiša Vida	5 let
Črnac Angela	15 let	Levakov Snežana	5 let
Črnac Viktorija	22 let	Likon Bogomir	6 let
De Faveri Odorina	5 let	Lipolt Marija	17 let
Delič Stana	5 let	Loganiš Rozana	15 let
Denič Guerino	18 let	Lovč Džehva	5 let
Denič Marija	15 let	Lučič Krstana	5 let
Đobnik Marta	15 let	Lukač Darinka	5 let
Dodič Milena	6 let	Madruša Bogomila	6 let
Dovč Magda	5 let	Madžar Desa	5 let
Dunjdjer Janja	15 let	Majcen Lidija	15 let
Džukič Mira	5 let	Mahne Egidij	19 let
Erzetič Ana	11 let	Mandalenič Albina	5 let
Erčur Zdenka	10 let	Markežič Slavica	5 let
Eržak Štefica	6 let	Marolt Štefka	5 let
Eržstun Marinela	5 let	Marsič Laura	18 let
Flego Danica	15 let	Marsič Nada	5 let
Franeškin Marica	5 let	Martinčič Petra	10 let
Frankarli Tončka	5 let	Masalin Ljubica	6 let
Fresel Katarina	18 let	Mosalin Zvezdan	5 let
Glasnovič Miroslava	6 let	Matijašič Darinka	5 let
Gorela Marta	5 let	Medica Nerina	15 let
Granda Magdalena	17 let	Mejak Pavla	10 let

Grbec Loredana	6 let
Grgulič Lilijana	5 let
Grižon Anamarija	5 let
Grižon Gracijela	10 let
Grižon Majda	5 let
Gržinič Josip	17 let
Guzič Elda	10 let
Guzič Marinela	5 let
Habek Anka	5 let
Hajdukovič Andja	5 let
Hajdukovič Ivan	6 let
Harambašič Nadja	5 let
Hatič Bahra	5 let
Hiršelj Marija	18 let
Horvat Marija	6 let
Hotež Ernesta	15 let
Hozjan Marjanca	5 let
Hrvatín Avgust	6 let
Hrvatín Ana	19 let
Hrvatín Alida	5 let
Hrvatín Santina	11 let
Hrvatín Neva	6 let
Humar Angela	6 let
Ilijaš Nada	5 let
Ignjatovič Milka	5 let
Ivanovič Cvetka	22 let

Nekdanji kolektiv Montaže igrač

Mesarič Matilda	17 let	Podgorelec Marta	5 let	Ščuka Aleksandra	5 let
Mezgec Marija	22 let	Poropat Valerija	10 let	Šestan Miranda	6 let
Mihevc Lidija	15 let	Požar Stana	22 let	Škoda Elizabeta	15 let
Mikac Dalija	17 let	Prelac Anita	5 let	Škorja Marija	5 let
Miklovec Dragomila	10 let	Pregelj Dušan	21 let	Škrbec Irena	5 let
Miklavc Marija	17 let	Primožič Zdenka	5 let	Škropeta Anita	6 let
Mikelj Jadranka	15 let	Pugliese Albina	22 let	Šorgo Marija	15 let
Mikulandi Gabrijela	10 let	Rakar Izidor	5 let	Šorgo Sonja	6 let
Milostnik Darija	5 let	Rakar Nevenka	5 let	Španič Jožica	10 let
Milovanovič Radimila	5 let	Ramuršević Nada	10 let	Špeh Marija	15 let
Mljač Bruna	17 let	Raspolič Željko	15 let	Špeh Orjela	5 let
Močibob Lidija	6 let	Renko Slava	15 let	Šprohar Ivanka	15 let
Morato Leonarda	5 let	Ribarčič Terezija	6 let	Štihovič Slavka	6 let

Nekdanji kolektiv Vijakarne

Morato Aleksandra	6 let	Rihter Avrelija	17 let	Štukle Gverino	17 let
Mršnik Tatjana	5 let	Rogič Branka	5 let	Šukljan Slobodan	19 let
Muženič Romana	11 let	Rojc Roža	6 let	Švaglej Milka	15 let
Mužica Mara	5 let	Romič Milena	5 let	Švirig Josipa	15 let
Novak Elviral	10 let	Runko Slavko	10 let	Švonja Marija	15 let
Novak Emilija	5 let	Rupnik Mirela	17 let	Titič Ruža	5 let
Novak Zofija	15 let	Ružič Marija	15 let	Tomažič Miroslava	6 let
Olenik Veselka	6 let	Sabadin Adelina	5 let	Tratnjak Marija	5 let
Ostrouška Ivan	21 let	Sabadin Ines	5 let	Trebec Alojz	22 let
Padar Marija	10 let	Savarin Nevija	5 let	Trebec Celestina	21 let
Pajovič Zora	15 let	Simič Danila	10 let	Trebec Jožefa	15 let
Paladin Zdenka	6 let	Simonič Ana	5 let	Tuljak Danica	5 let
Pangeršič Cirila	10 let	Sironič Silvana	5 let	Turk Rosana	15 let
Pantelin Mafalda	5 let	Skrk Ivanka	10 let	Ujhazi Marica	5 let
Patajac Jela	5 let	Sosič Dušan	16 let	Urner Dragica	5 let
Pavletič Elvira	18 let	Sosnik Marija	15 let	Urdih Milka	11 let
Pavletič Erna	15 let	Stanič Ana	5 let	Valenčič Ivan	18 let
Pavletič Viktorija	15 let	Starc Virginija	15 let	Vatovec Danica	5 let
Pavlič Modra	17 let	Starič Zdenka	5 let	Vatovec Ester	5 let
Pavlin Rezika	5 let	Stegovec Ivanka	18 let	Vincek Ljubica	5 let
Perc Štefanija	6 let	Stibilj Ivana	6 let	Vivoda Antonija	5 let
Peroša Pavel	18 let	Stojanovič Ivana	21 let	Vlasič Milenka	5 let
Petretič Marija	15 let	Stojnič Nevenka	6 let	Vlasič Romanita	5 let
Pinčin Terezija	21 let	Šavor Zdenka	5 let	Vodopivec Martina	5 let
				Volk Amalija	20 let
				Vrčon Vilma	6 let
				Vrščič Jakob	5 let
				Vukčič Majda	5 let
				Vuga Ida	5 let
				Vuk Elda	5 let
				Zadel Aleksandra	10 let
				Zadnik Milena	6 let
				Zadnik Luciana	17 let
				Zajc Olivija	5 let
				Zankolič Judita	6 let
				Zaro Marija	5 let
				Zonta Giovana	5 let
				Zorjan Rozana	15 let
				Žeger Katica	15 let
				Žele Olga	19 let
				Babič Vojmir	5 let
				Gregorčič Ivan	5 let
				Krušvar Radovan	11 let
				Plaznik Božo	5 let
				Pucer Miroslav	11 let
				Mišigoj Janez	11 let
				Skok Janez	15 let
				Slama Angel	18 let

(Nadaljevanje na 16. strani)

Delovni kolektiv novembra 1967

Kolektiv Mehanotehnike, ki je delal v prostorih Ampelae

TOZD Splošne igranje in pisarniške potrebščine

Argentini Nives	15 let
Babič Amelij	20 let
Babič Bruno	11 let
Baruca Lidija	15 let
Barut Marija	15 let
Bernardi Julijan	20 let
Bernobič Zvezdana	5 let
Bordon Bruno	22 let
Briševac Ružica	6 let
Čejvanovič Meho	5 let
Črnac Gina	10 let
Dabetič Ljubica	5 let

Murkovič Terezija	5 let
Muzica Eva	5 let
Oblak Matilda	5 let
Obrekar Jožefa	6 let
Obreiz Ivanka	5 let
Palčič Dragica	6 let
Pečar Irena	6 let
Pečar Lucija	10 let
Petrovska Vida	5 let
Praprotnik Olga	6 let
Prodan Katica	6 let
Pujac Albina	5 let
Rajič Ljubica	6 let
Rakar Dragica	10 let

TOZD „Vijakarna“

Ambrožič Justina	22
Ašič Pejo	6
Barut Virgilij	21
Balajc Geza	10
Bezek Svetozar	6
Butinar Anton	20
Cerkvenik Albin	6
Fantinič Roman	19
Feluga Franca	19
Gioseffin Mario	6
Grbec Lilijana	5
Gunjač Nerino	16
Gustinčič Emil	16
Hrvatina Francka	5
Hrvatina Karla	23
Igreč Anica	15
Jerman Ivan	16
Kogovšek Marija	20
Kovač Ivan	10
Lazar Cvetka	5
Mekiš Roman	20
Markovič Dragica	22
Mrkonjič Zorka	5
Novak Matevž	17
Palčič Franko	15
Pečar Stanislava	22
Petretič Remigij	16
Plavec Marija	19
Polh Anton	21
Prelec Franc	20
Prodan Mario	19
Pucer Ivan	16
Hadulovič Zdravka	6
Raspolič Franc	17
Resnik Jože	11
Roje Guerino	20

kaj pa topli obrok...

Začeli smo s čajem

Prve tople obroke smo vozili iz Izole v „menažkah“. Starejši delavci bi vedeli o teh malicah povedati marsikaj zanimivega. Kasneje smo adaptirali v menzo staro laseno barako, ki se je morala pri širjenju tovarne umakniti, pa tudi ustrezala ni več, saj je izpolnjevala le minimalne pogoje za tovrstno dejavnost.

Vajenci iz I., II. in III. letnika (leto 1957)

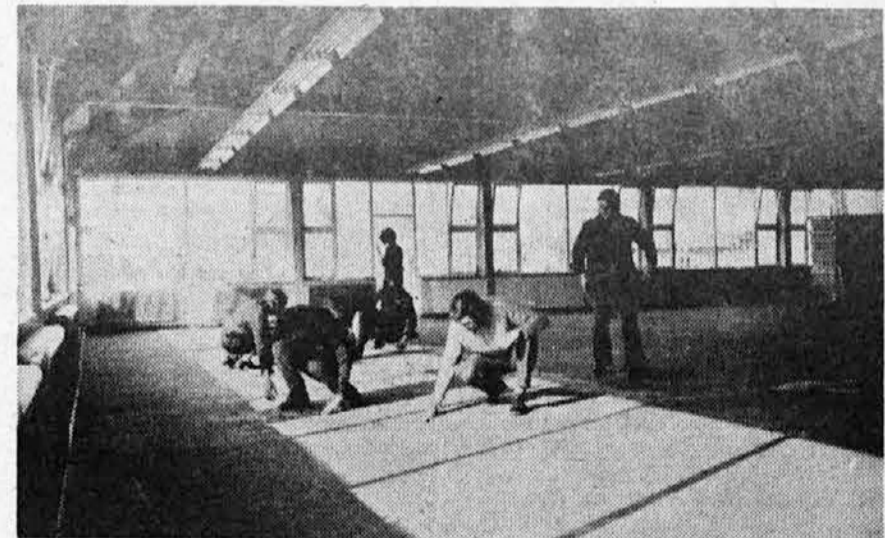
Dobrinja Sabina	15 let
Fabjan Edvina	6 let
Fabjančič Miško	6 let
Fantinič Silvo	17 let
Fičkovič Terezija	5 let
Filipčič Vida	17 let
Franinovič Miranda	5 let
Grbac Mira	6 let
Gričica Franca	5 let
Gržinič Elda	5 let
Gržinič Nerina	17 let
Gunjač Elvina	15 let
Hajdukovič Zdenko	5 let
Ivančič Štefanija	15 let
Jakac Danica	5 let
Jakac Silva	5 let
Jakomin Marija	17 let
Jerman Ema	5 let
Jordanovski Kire	5 let
Jordanovski Vinko	5 let
Jovičič Žika	5 let
Jukič Tomo	21 let
Juričič Marija	6 let
Kljun Nadja	10 let
Knez Jožef	20 let
Knez Majda	5 let
Kohutek Anica	5 let
Kosanovič Terezija	15 let
Kosič Anton	5 let
Kovačič Orlanda	17 let
Krivorotor Ivanka	5 let
Kvrgič Fehima	5 let
Levac Marjan	19 let
Ličen Boris	6 let
Lomovec Terezija	5 let
Mandalenič Zvezdana	5 let
Marijon Štefka	5 let
Markežič Marija	10 let
Markovič Gabrijela	5 let
Marušič Ana	15 let
Mešter Mirka	5 let
Miško Marija	6 let
Močnik Polda	15 let
Mohorko Pera	5 let
Moro Roza	23 let

Rajko Barbara	6 let
Rutar Januška	5 let
Simič Stana	5 let
Skok Marija	6 let
Smojila Jožefa	6 let
Smilovič Elda	18 let
Smodiš Marija	5 let
Stepanovska Verka	5 let
Šalkovič Dora	5 let
Škerjanc Marija	5 let
Škoda Nedeljka	5 let
Špoljar Martina	15 let
Šuber Ivanka	6 let
Tubič Živko	6 let
Tuljak Julijana	5 let
Tuljak Viktorija	5 let
Umer Olivija	5 let
Vižintin Ekaterina	6 let

Rožac Dušan	22
Runko Ana	5
Smrdel Marica	10
Stepančič Marjan	6
Svetlanovič Milan	5
Štamcar Valter	23
Štrcelj Mario	15
Trajbar Antonija	22
Trebec Pavla	22
Tuljak Silvan	22
Zeljковиč Ljubomir	5
Babič Julijan	16

TOZD „Livarna“

Bertocchi Olivera	6
Cianci Francesco	22
Kogovšek Leopold	6

Kolektiv površinske obdelave leta 1957

Vižintin Zinka	5 let
Vrbnjak Ivanka	22 let
Vodenjak Frančiška	5 let
Žabar Ivanka	6 let
Miklavčič Jadranka	5 let
Nuzdorfer Ivo	5 let
Žnidaršič Viktor	10 let

Lončar Dušan	6
Medica Aldo	6
Sirotič Antun	6
Starc Darko	21
Veselko Ivan	6

In dobili smo novo menzo

TOZD „PLIŠ igrače“

Babuder Anica	15
Babuder Mirko	17
Barba Ivanka	6
Dodič Miranda	18
Dodič Štefka	15
Fabjančič Viktorija	16
Gropajc Rozalija	18
Hrvatini Franc	17
Kastelic Grozdana	18
Kocjančič Gabrijela	18
Ljubič Milojka	5
Mezgec Darko	19
Opara Pierina	21
Ražem Vladimira	15
Silič-Gropajc Tamara	10
Sluga Matilda	5
Šiškovič Danica	15
Šiškovič Marija	15
Škerjanc Neva	18
Valenčič Pjerina	18
Žnebelj Pavla	16

TOZD „Orodje—remont“

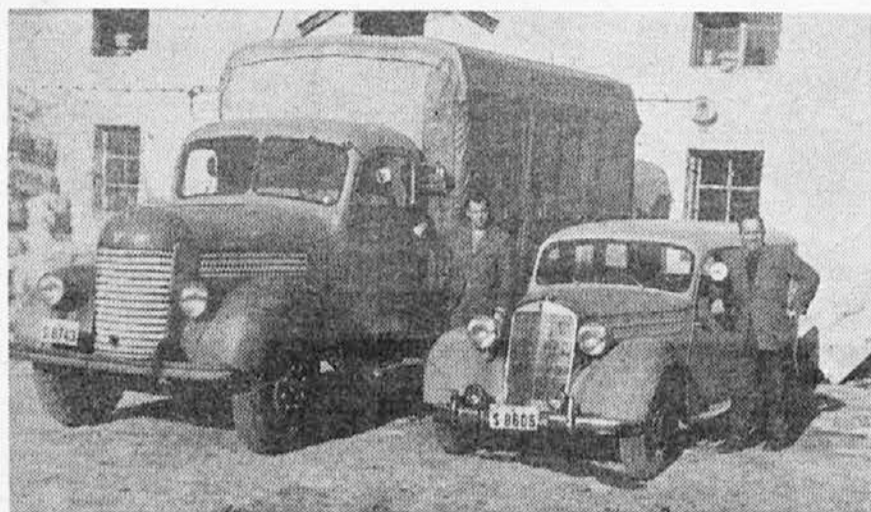
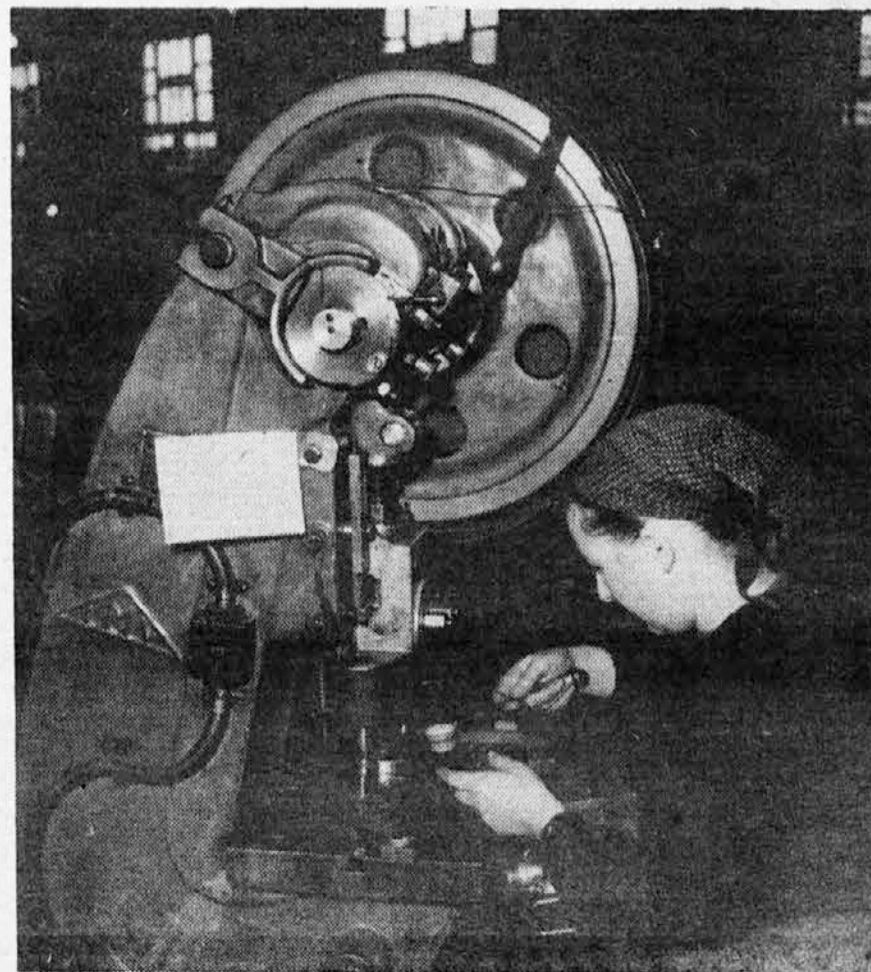
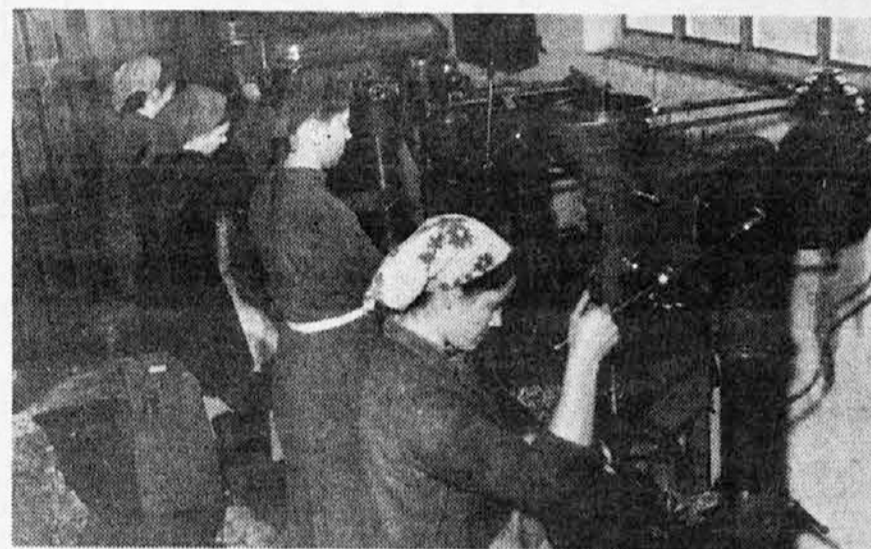
Antolovič Albin	11
Babič Elizabeta	5
Bernetič Vinicio	5
Bjelovuk Gojko	21
Dernikovič Andrej	22
Gropajc Oskar	17

Grujič Ilija	5
Grželj Janko	5
Ilnikar Martin	20
Jagodič Martin	22
Kaligarič Guerino	19
Kleva Adriano	17
Mezgec Jože	19
Paliska Albert	20
Pavletič Jakob	15
Pavlinc Karel	22
Petrinja Janko	21
Remic Valentin	20
Rudl Marta	15
Sichich Alfio	5
Šav Darko	20
Šuligoj Ivan	11
Tuljak Albina	6
Udovič Stanko	18
Valant Štefan	22
Valenta Josip	17
Vlasič Viktor	18
Pirejavec Avrelj	21
Marchesan Fausto	19
Lovrečič Albin	22
Kovačič Anton	16
Gerk Rudi	15
Lokas Ivo	5

Delovna skupnost skupne službe:
Andrejašič Marija 22 let

Antolovič Nada	16 let
Babič Albin	19 let
Bakija Marija	5 let
Barnobič Dušan	6 let
Bečaj Franc	17 let
Bertok Izidor	16 let
Bogataj Franciška	5 let
Bohinec Venceslav	16 let
Bologna Mirela	22 let
Božič Marjan	17 let
Brekalo Pavle	5 let
Brušič Rudolf	22 let
Candido Nilo	20 let
Cergolj Julij	22 let
Četin Marjan	17 let
Čehovin Vera	22 let
Čermelj Kristina	19 let
Delič Slobodan	5
Drole Angela	11
Dudine Giuliano	5
Djordjevič—Blan Ivanka	17
Fičur Marija	15
Filipi Grozdana	20
Filipič Silva	15
Flego Danilo	6
Frank Franciška	19
Gabrijelčič Gordana	11
Gerk Sonja	17
Glač Mara	6
Gionori Sergio	19
Gobbo Sergio	24
Grbec Albin	17
Gregorič Marjan	23
Gregorovič Atilij	15
Hudales Ivanka	20
Ilič Lilijana	21
Jagodič Marija	15
Jakac Nerino	19
Jakomin Edvin	5
Kaligarič Rudolfa	17
Klokočovnik Milan	11
Kljun Mario	20
Kocjan Marija	10
Kodarin Dorina	17
Kovač Josip	15
Krevatin Viktorija	21
Kukovec Janez	15
Lešnik Marčela	5
Levak Josip	17
Ličen Marija	6
Lokas Sonja	5
Magazin Zvonko	5
Maljukan Armida	22
Marinac Terezija	15
Marinkovič Mirko	5
Martinčič Petra	17
Medoš Olga	6
Mehle Bianka	18
Mekiš Marija	17
Memon Marija	15
Milič Franc	23
Milošev Boris	11
Miško Franc	17
Mulec Zora	21
Nedoh Marija	18
Novak Anton	5
Olenik Ema	15
Pavlovčič Anton	21
Pavlovčič Marta	23
Pečar Mira	10
Peršič Marija	6
Pirjevec Olga	22
Pižent Vladimir	21
Plavec Alojz	21
Podreka Bibijana	21
Poljak Franc	17
Poropat Jože	10
Prelaz Anamarija	15
Primožič Vida	5
Rabak Vladimir	11
Radikon Zlata	15
Renner Stanko	19
Resinovič Ema	10
Rojc Antonija	19
Ručna Marjan	10
Sadržnik Dragica	5
Salamon Luciana	21
Slama Bianka	18
Slavec Marjan	21
Sminderovec Zvonko	20
Štanič Jaka	19
Šabič Mehmed	6
Veljak Marija	15
Vežnaver Luciano	6
Vinovrški Štefan	11
Vuga Franc	18
Vukmirovič Stanojka	5
Zager Rozka	22
Zankolič Egidija	19
Zankolič Silva	21
Zimmerman Mario	6
Zornada Ana	21
Žgavec Silva	10
Benčič Marjan	11
Brezec Jože	11
Druškovič Miran	6
Iskra Edvard	6
Zlatič Bruno	18
Šav Albina	19
Šček Karlo	20
Šelj Ana	6
Šeat Nikol	5
Šinkovec Bernard	21
Šlosar Laura	10
Štader Ivan	15
Štrumelj Stanislav	20
Torkar Nada	15
Tribuljak Katica	6
Tuljak Loredana	5
Ujčič Tatjana	18
Valussi Suzana	15
Vergon Grozdan	15

že od vsega začetka je bilo v mehanotecniki zaposlenih veliko žensk

Naša prva „motorizacija“ s šoferjema: Bernard Šinkovec in Anton Lasič

Nastajanje prvih prototipov — igrač (leto 1957)

Včasih je lušno blo ...

Po posvetu sledi izboljšava—Prvi koraki Mehanotecnike pri izbiri asortimana

»mladi proizvajalec« je zrasedel v »mi — mehanotecnika izola«

Janez Skok

Rekli so mi: „Ti boš pa napisal, kako je nastalo glasilo našega kolektiva!“

Stvar sem vzel resno in skoraj takoj začel razmišljati, kako naj začnem.

Teško je napisati karkoli o rojstvu „Mladega proizvajalca“, ker ni nihče

ostali mladinci in kolektiv (tudi takrat je bil celoten kolektiv mlad), smo se dogovorili, da pričnemo pisati, tipkati, ciklostirati, zlagati in vezati, no in tako je bila narejena prva številka „Mladega proizvajalca“.

Tako hitro in enostavno pa tudi ni bilo. Da nismo vsi delali vsega, smo ustanovili uredniški odbor in postavili glavnega urednika — ta se je vsako leto menjal, dobiti smo morali tudi ročni ciklostilni stroj, določili smo „tiskarja“ itd. Bilo je ogromno tipkanja matric, kar so opravljala naša dekleta, „tiskar“ pa razmnoževal, seveda vse v popoldanskem času. Po vsej tej pripravi pa je prišla na vrsto posebna „naloga“ KMP — zlaganje časopisa. To pa je izgledalo približno takole: mize postavljene v vrsto, na mizi kupi ciklostiranih listov postavljeni v vrsto, okoli mize pa se je v gosjem redu premikala vrsta mladincev in vsak je iz vsakega kupa vzel en list in v enem krogu je bila ena številka „Mladega proizvajalca“ sestavljena. To je trajalo eno popoldne, razumljivo je, da smo imeli malico in ves čas se je v kotu

rekel „mora biti“, a je vseeno nastal in to zelo dober.

Bilo je nekako pred šestnajstimi leti, ko je v okviru mladinske organizacije deloval KMP — Klub mladih proizvajalcev. V KMP smo se zbirali mladi člani Mehanotehnike, ki smo se aktivno vključevali v vse dogajanje. Prisostvovali smo sejam delavskega sveta, takratnega upravnega odbora itd. Da bi naše delovanje spoznali

vrtil gramofon.

Naslednji dan je bil časopis razdeljen po delovnih enotah.

Približno tako je še nastajal naš časopis s pomočjo mladine. Ne smem pa pozabiti na zahvalo vsem mentorjem, ki so nas učili, kako je treba pisati in ki imajo zasluge tudi za današnji časopis, čeprav se drugače imenuje — zrasla je Mehanotecnika, zrasedel je tudi časopis.

tekmovanja za pokal mehanotehnike

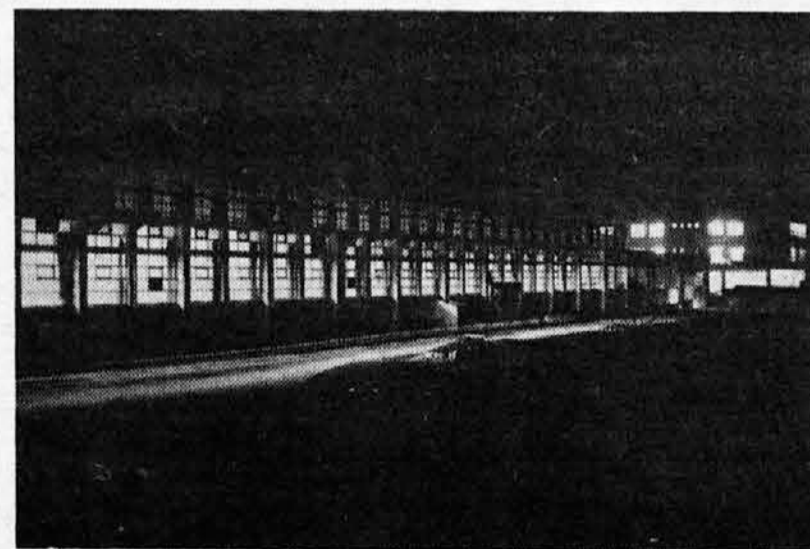
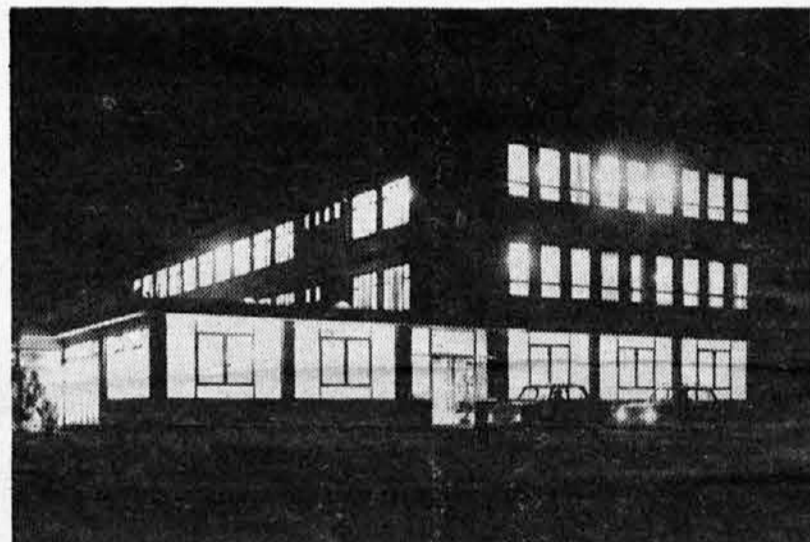
Svojčas je imela Mehanotecnika kvaliteten klub Ljudske tehnike, katerih člani so osvajali celo republiška priznanja. Tovarna je tudi v Izoli organizirala tekmovanja za pokal Mehanotehnike.

periodični obračun ob tretjem četrtletju 1977

Elementi	TOZD-1	TOZD-2	TOZD-3	TOZD-5	TOZD-6	TOZD-8	DSSS	Skupaj
Celotni prihodek	179.723.100	49.321.085	27.798.975	16.340.375	5.437.314	18.441.247	38.418.663	335.480.759
Porabljena sredstva	115.928.378	25.827.936	14.150.383	11.066.950	2.093.805	6.373.511	14.884.950	190.325.913
Dohodek	63.794.722	23.493.149	13.648.592	5.273.425	3.343.509	12.067.736	23.533.713	145.154.846
Razdelitev skupnega dohodka in po namenu:								
— za obresti	3.537.083	2.235.345	401.159	290.598	72.193	311.511	244.925	7.092.814
— del za DSSS	20.493.446	9.188.080	3.445.468	1.194.579	1.168.007	1.572.987	—	37.062.567
— za SIS in drugo	3.141.758	1.518.888	1.490.585	984.321	151.735	1.431.053	2.653.368	11.371.708
	27.172.287	12.942.313	5.337.212	2.469.498	1.391.935	3.315.551	2.898.293	55.527.089
Razporeditev čistega dohodka:								
— za osebne dohodke	28.048.044	7.540.707	5.104.778	1.268.027	1.677.755	6.010.891	18.857.948	68.508.150
— za stanov. izgradnjo	1.082.010	287.665	195.992	44.088	66.348	230.599	715.636	2.621.338
— za skupno porabo za druge namene	2.128.096	538.082	267.730	47.711	109.020	236.357	1.061.836	4.388.832
— za poslovni sklad	3.100.028	1.228.256	2.150.925	1.153.632	12.373	1.884.471	—	9.529.685
— za nerazv. rep. in Kosovo	629.183	334.247	175.621	113.962	10.281	136.022	—	1.399.316
— za rezervna sredstva	1.635.074	621.879	416.334	176.507	76.797	253.845	—	3.180.436
	36.622.435	10.550.836	8.311.380	2.803.927	1.951.574	8.752.185	20.635.420	89.627.757

veliki naponi celotnega kolektiva pri premagovanju krize iz zadnjih let že kažejo prve spodbudne rezultate, ki so najlepši prispevek vseh nas k praznovanju petindvajsetletnice obstoja in dela naše tovarne!

Mehanotecnika ponoči

Pred leti smo imeli obrat tudi v Piranu (skladišče gotovih izdelkov, proizvodnja pisal, komercialna služba).

kvaliteta in masovnost športa narašča!

Boris Milošev

Pred desetimi leti je v „MLADEM PROIZVAJALCU“ pisalo o razvoju športa ter o športnih dosežkih športnikov MT. Razvidno je, da je šport v tovarni vedno bil zelo kvaliteten in masoven. Kakor se je dvigalo število zaposlenih tako se je povečevalo tudi število panog, v katerih smo tekmovali.

Sedaj jih gojimo že dvanajst in sicer:

mali nogomet, rokomet, odbojka, košarka, streljanje, kegljanje, šah, namizni tenis, balinanje, vlečenje vrvi, kros-teki in plavanje. Razumljivo je, da ne nastopamo v vseh panogah enako uspešno. Kot kolektiv smo že petič zavzeli drugo mesto v skupni uvrstitvi na sindikalnih športnih igrah obale, v katerih sodeluje približno 80 delovnih organizacij. Pred nami je edino TOMOS, ki ima formirano športno društvo in profesionalnega referenta za šport in rekreacijo. Naše ekipe so kvalitetne. Za Tomosom zaostajamo v masovnosti in organiziranosti na področju športa in rekreacije. Po rezultatih doseženih na sindikalnih športnih igrah obale bi dobili naslednjo razvrstitev po panogah: na prvem mestu so košarkarji, ki so na vseh dosedanjih igrah zasedli prvo mesto; na drugem so strelci, rokometarji in odbojkarji, ki se vsako leto uvrstijo med prve štiri; za njimi pridejo kegljaši, balinarji, igralci namiznega tenisa, nogometaši, šahisti,

Naš nežni spol se ne navdušuje za nogomet samo takrat, ko državna reprezentanca zmaguje s 6:4...

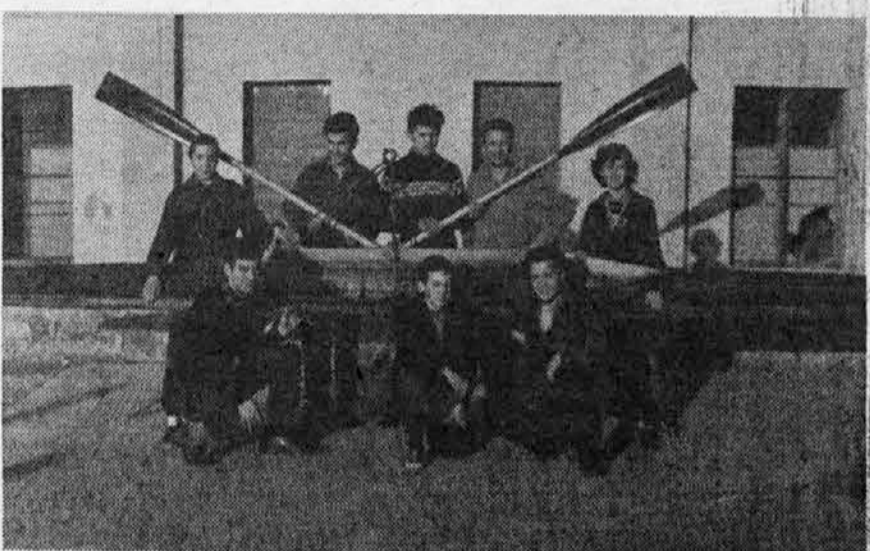
vrvarji, tekači in plavalci. Takšna razvrstitev ni najboljša, saj ni na vrhu lestvice bolj masovnih in organiziranih panog kot so: kegljanje, streljanje in mali nogomet. Ko govorimo o uspehu naših športnikov, ne moremo mimo imen referentov za šport in rekreacijo, in sicer: Kovačič Anton, Maglica Mirko in Kastelic Irena, saj so vložili veliko truda in prostega časa v verigo za razvoj kvalitete in množičnosti rekreacije v Mehanotehniko.

Razveseljivo je, da smo v zadnjih letih pritegnili v naše vrste večje šte-

vilo žena. Sedaj imamo ženske ekipe v kegljanju, streljanju, odbojki in rokometu.

Razen tekmovalij je organizirana tudi rekreacija za ženske in moške. Priznati moramo, da organizacija rekreacije še vedno ni takšna kot bi morala biti v 1500-članskem kolektivu. Res pa je tudi, da se na tem zelo aktivno dela. Kmalu bomo v Mehanotehniko dobili tudi profesionalnega organizatorja za rekreacijo in kulturo. Ko bomo izšli iz ekonomske krize, mislim, da se bodo našla sredstva za šport in rekreacijo tako, da bomo lahko maksimalno izkoristili organizatorje za rekreacijo in tudi objekte, ki so nam v Izoli na razpolago.

Naš kolektiv se lahko ponaša tudi z vrhunskimi športniki. Pred leti smo imeli državno prvakinjo v skiju Miro Novak. Jadran Barut je bil član olimpijskega osmerca na Olimpiadi v Tokiu. Darij Ban pa je bil republiški prvak v streljanju vojaško puško.

Anatolij Karpov – svetovni šahovski prvak – in drugi udeleženci šahovskega tekmovanja za Vidmarjev memorial leta 1975 so obiskali Mehanotehniko

